

Kako se rešiti pasti reinkarnacije

povzeto po knjigah Isabelle Greene

junij 2026

:blaž

»Sistema ujetosti se ni mogoče rešiti brez zavedanja njegovega obstoja.«
(Isabella Greene)

Viri

Leaving the Trap: How to Exit Reincarnation Cycle (2023)

Beyond the Trap: Hidden Truth about Reincarnation (2024)

Transcending the Trap: Earth. Pre-Birth. Reincarnation (2025)

<https://www.biblija.net/biblija.cgi?Bible=Bible&l=sl>

Prva opomba: Za lažje razumevanje priporočam, da najprej preštudirate priročnik *Prava narava resničnosti*.

Druga opomba: Kar David Icke imenuje »duh«, imenuje Isabella »duša«.

Tretja opomba: Ob branju priročnika boste morda doživeli eksistenčno krizo. Če so informacije za vas preveč, ga odložite in vzemite v roke kasneje.

UVOD

Tako večina vzhodnih religij, ki izvirajo iz Indije, kot tudi prastari in novodobni nauki verjamejo v neko obliko reinkarnacije in karme. Karma pomeni, da tisto, kar naredimo v tem življenju, vpliva na okoliščine, v katere se inkarniramo v naslednjem (storilec se npr. vrne kot žrtev, bogataš kot revež). Smisel reinkarnacije naj bi bil, da se duša vrača v novo telo znova in znova ter nadaljuje s karmičnimi lekcijami, da bi se razvila in popravila napake iz prejšnjih življenj. To prepričanje temelji na predpostavki, da smo ljudje nepopolni in da potrebujemo stoletja reinkarnacij, da se izboljšamo in razvijemo. Pa je smisel reinkarnacije res opisan? Ali je njen cilj bistveno bolj zlovesč?

VIDENJA PRI SEANSAH

Isabella je med seansami dobila mnogo videnj in vpogledov, povezanih z reinkarnacijo, smrtjo ter življenjem po smrti, saj je bila na željo svojcev v duhu večkrat prisotna, ko je nekdo umiral. Sledita dva primera in še dva primera izkušenj drugih ljudi:

- Poleg postelje umirajoče ženske je bil svetlobni predor modre barve in šest ali sedem polprozornih modrih bitij, ki so čakala, da pride iz telesa. Bitja so izgledala kot tipični sivci, le da so bila modre barve; visoka so bila okrog 120 cm in delovala so nepotrpežljivo. Eno bitje je imelo v rokah napravo, da bi v podatkovno bazo vpisalo podatke o duši. Ženska takrat ni umrla in bitja so izgledala nejevoljno. Svetlobni predor se je zložil sam vase in bitja je potegnilo vanj.
- V sobi umirajoče ženske sta bila dva svetlobna predora in dve vrsti bitij. En predor je bil temno moder in poleg njega so stala tri suha ter visoka bitja, ki so imela glavo čudne oblike; nosila so dolgo belo haljo, dlani so imela podobne insektom in zaradi konkurence na drugi strani sobe so delovala živčno. Eno bitje je bilo višje od ostalih dveh in je imelo v roki napravo za vpis podatkov. Na drugi strani sobe je bil svetlobni predor bele barve, zraven njega pa so stala tri bitja, ki so spominjala na angele: imela so blond lase ter modre oči in nosila so belo obleko; dve sta bili moškega spola in eno ženskega. Bitja so bila samozavestna in sproščena, saj so verjela, da bo duša izbrala njih. Ko se je duša dvignila iz telesa, jo bitja niso prepričevala, temveč so dopustila, da se je odločila sama. Izbrala je svetlobni predor bele barve, ki se je zložil sam vase in dušo ter bela bitja je potegnilo vanj.
- Ženska je sovražila življenje in si je najbolj od vsega želela, da se na Zemljo ne bi nikoli več vrnila. Poznala je zgodbe ljudi z obsmrtno izkušnjo in sama pri sebi je preigravala predvidene poteke pogovorov z upravitelji; verjela je, da pozna vse podrobnosti, da je njen namen trden in da vrnitev na Zemljo ni več stvar debate. Potem je prišel čas, ko je zbolela in imela obsmrtno izkušnjo. Šla je skozi svetlobni predor in se znašla na kraju, ki je deloval kot »nebesa« in kjer je hotela ostati za vedno; imela je občutek breztežnosti, veselja ter osvoboditve od čustvene in fizične bolečine. Približala so se ji sijoča bitja, katerim je povedala, naj ne zapravljajo časa in naj jo ne skušajo pregovoriti, saj se na Zemljo ne bo vrnila. Bitja so ji rekla, da njen čas še ni prišel, da njene izkušnje

na Zemlji še ni konec in da ima še marsikaj za ponuditi; na vsak način so jo skušala pregovoriti, vendar je ponudbe vztrajno zavračala. Kraj, kjer se je znašla, ji je odprl srce ter ga napolnil z ljubeznijo in tudi bitja so delovala polna ljubezni, prijaznosti in skrbi. Potem so jo bitja vprašala, kako lahko dopusti, da njena družina trpi, ker jo je zapustila. V njeno srce se je prikradel dvom in bitja so nanjo začela pritiskati, dokler ni rekla, da družine pa res ne more zapustiti ter da se mora vrniti. V trenutku se je znašla v bolnišnici nazaj v telesu.

- Ko je moški, ki je imel obsmrtno izkušnjo, prišel iz telesa, ga je takoj potegnilo v energijsko plast, ki je delovala gosto kot voda. Obdala so ga bitja, ki jih je opisal kot »vsiljive prodajalce avtomobilov«, ki so imela ljubke glasove in oči ter ki so mu rekla, da njegov čas še ni prišel in da se mora vrniti v telo. Kljub temu, da je vrnitev zavračal, so bitja podajala vedno več razlogov, da se vrne in opravi bolje. Ko ga prva skupina bitij ni uspela pregovoriti, je prišla druga, ki je imela angelske ter melodične glasove in tudi ta bitja so mu rekla, naj se vrne na Zemljo; prav tako so uporabila podkupovanje, saj so mu v zameno za vrnitev ponudila bogastvo, slavo in ženske. Ker je moški ponudbe vztrajno zavračal, so mu bitja predlagala, da ga pošljejo na drug planet, kar je vzbudilo njegovo pozornost in zahteval je, da mu ga najprej pokažejo. Planet je deloval lažje kot zemeljska resničnost, pa vendar je čutil, da ni pravi zanj. Končno so bitja rekla »Pogruntal nas je.« in odšla. Nato se je z vseh strani zaslišal miren glas, ki ga je pozval, naj poišče pravo svetlobo. Moški je glasu zaupal in v tistem trenutku se je znašel v labirintu zaprtih vrat. Odprl je vrata, od kjer je prihajalo največ svetlobe, in potegnilo ga je navzdol; nato se je znašel v telesu.

Ko zapustimo telo, nam upravitelji pogosto rečejo, da imamo na Zemlji za opraviti poslanstvo in da se moramo vrniti, nikoli pa ne povejo, kaj je naše poslanstvo in ko se v telo vrnemo, sami definiramo, kaj je smisel našega življenja. Duše, ki se spominjajo obstoja v drugih resničnostih, pravijo, da je njihov smisel na Zemlji, da jo skušajo narediti bolj tako, kot je njihov dom.

ANGELI, ARHONTI IN ZUNAJZEMELJSKA BITJA

Sistem ujetosti duš upravljajo bitja, ki lahko spremenijo obliko in ki jih nekateri opisujejo kot »angeli« oz. »sveti«, spet drugi jih imenujejo »arhonti«, Isabella pa »upravitelji«. Ta bitja lahko privzamejo katerokoli obliko in vedno privzamejo tako, da ustreza prepričanjem umrlega oz. božanstvom, v katere je v življenju verjel, zato da jim sledi in zaupa; tiste, ki verskih prepričanj niso imeli in ki v božanstva niso verjeli, pozdravijo v onostranstvu »umrle ljubljene osebe« (bitja, ki spreminjajo obliko). Naloga teh bitij je, da duše prepričajo, da se ponovno inkarnirajo oz. v primeru obsmrtnih izkušenj vrnejo v telo, pri tem pa uporabljajo krivdo, ljubezen, nevrednost in trpljenje. Celoten postopek predstavijo tako, kot da ima duša izbiro, čeprav je v resnici nima in z njo se pregovarjajo toliko časa, da sprejme vrnitev v telo.

Angeli nas vodijo, nam pomagajo ali celo rešijo življenje, da ostanemo v fizičnem telesu in ta pomoč se na prvi pogled zdi »čudežna«, a za njo se skriva agenda – da se čim več duš obdrži na Zemlji, da lahko za upravitelje še naprej proizvajajo energijo, imenovano *loosh*. To energijo proizvajamo, ko npr. občutimo bolečino, čustvene pretrese, drame, krivdo, nevrednost ali strah, ko smo v sporih ali vojni oz. ko trpimo. Krivda, nevrednost in trpljenje so postali »normaliziran« del človeške izkušnje, kar odraža tudi jezik z besednimi zvezami, kot sta *ljubezen boli* in *življenje je trpljenje*. Manjvrednost človeka v primerjavi z upravitelji promovirajo verska besedila, zaradi česar smo pripravljeni narediti, kar nam rečejo. Upravitelji dušam pogosto vzbujajo občutek krivde in jim govorijo, da niso dovolj dobre (nevrednost), zato da bi se ponovno inkarnirale na Zemljo. Ljudje na splošno verjamemo, da smo manjvredni od »bogov« in to je razlog, zakaj zaupamo in sledimo predlogom »nadnaravnih« prikazni, ki jih srečamo. Do istega pogojenega obnašanja pride, ko se duša sreča z bitji, ki izgledajo kot »angeli« in ki ji rečejo, naj se vrne na Zemljo. Pogojevanje, da nismo dovolj dobri, je v zadnjih 150 do 200 letih stopnjevala industrijska revolucija z marketinškimi kampanjami, s katerimi so nas prepričali, naj svoje vrednosti ne iščemo v sebi, temveč v izdelkih in službi. Ljudje, ki živijo z občutkom nevrednosti in ki ga niso presegli, so še posebej dojemljivi za taktike upraviteljev začaranega kroga reinkarnacije.

Angeli ljudem sicer res pomagajo, vendar je odnos med njimi in nami isti kot odnos med ljudmi in živalmi, ki jih gojimo. Živali hranimo, nanje pazimo in zanje skrbimo, ve pa se, kaj sledi, ko pride »čas za večerjo«. To pomeni, da obstaja agenda, da ostanemo na Zemlji – ne ravno srečni, vendar živi, da še naprej proizvajamo *loosh*. Pomoč ljudem je resnična in »čudeži« so resnični, kar v nas vzbudi predanost in zaupanje, da sledimo navodilom angelov brez vprašanj. Ljudje potem te »čudežne zgodbe pomoči od zgoraj« delijo z drugimi, ki začnejo gojiti ista prepričanja in vzpostavijo isto stopnjo zaupanja – gre torej za prebrisano marketinško kampanjo. Kdo so potem zaupanja vredni »duhovni voditelji« v resnici, glede na to, da služijo matrici in začaranemu krogu reinkarnacije? Če se pojavijo iznenada in nam začnejo dajati navodila, ne da bi jih za to prosili, gre za agendo. Sicer so dane informacije za zemeljsko življenje lahko koristne, a prava agenda se bo slej ko prej razkrila – če ne prej, ko nas bodo npr. prosili, da nekaj naredimo za »višje dobro« oz. za kar nam ne bodo podali razlage. Občutek nezadostnosti povzroči, da dobijo ljudje, ki jim angeli povejo, da so »izbrani«, občutek pomembnosti, ki ga dotlej niso poznali – občutek višjega namena in zamisel, da je njihov obstoj pomemben ter da služijo »višjemu dobremu«. Ste se kdaj vprašali, zakaj je bilo mnogo »izbranih« ljudi neizobraženih, preprostih in vernih, torej takih, ki niso postavili pod vprašaj motivov bitij oz. posledic njihovih ukazov? Taki ljudje so pred temi bitji klečeplazili in se jim popolnoma predali ter izpolnili njihovo voljo brez vprašanj in isto se dogaja danes. Poglejmo si primer Ivane Orleanske. Pri trinajstih letih so se ji prikazali nadangel Gabrijel in dva svetnika ter ji rekli, naj reši Francijo, tako da na prestol postavi določen lik. Prepričali so jo, da je bila »izbrana«, da izpolni »božjo voljo«, in verjela je, da so besede nadangela Gabrijela sporočilo »boga«; nadaljnja navodila je dobila telepatsko. Čeprav je bila mlada in brez izkušenj, je zbrala vojsko in se odpravila na misijo, kar je povzročilo nepopisno izgubo življenj. Misijo je opravila in na prestol postavila določen lik oz. družino, kar je spremenilo razmerje moči med Anglijo in Francijo. Če to analiziramo z današnjega vidika, ugotovimo, da ni bil cilj izpolniti »božjo voljo«, temveč spremeniti razmerje moči med omenjenima državama. Kaj se

je z Ivano zgodilo potem, ko je bila misija enkrat opravljena? Kje so bili »božja pomoč« in »glasniki boga«, ko so jo razglasili za krivoverko, predali sovražniku, mučili, zaprli ter pri devetnajstih letih zažgali na grmadi? So jo »glasniki boga« pred usodo rešili? Ne – ko je agendi odslužila, so se je znebili.

DUŠA, »KARMA« IN SKUPINE DUŠ

Duša: Kaj je duša, torej tisto, kar se ujame v začarani krog reinkarnacije? Osnova duše je energija ter zavest izvora, znana tudi kot »nadduša«, in vsaka duša vsebuje energijo, informacije ter zavest vsega ostalega v stvarstvu in to je mišljeno, ko duhovni učitelji pravijo, da smo »vsi eno«. Naša telesa naseljuje majhen del duše. Zamislite si hobotnico, ki ima veliko telo in mnogo lovčkov. Izvor si lahko predstavljamo kot telo hobotnice (nadduša), človeška telesa pa kot lovčke, ki so z njim povezane in sestavljene iz iste snovi. Vsak človek (»lovka«) ima individualno zavest ter izkušnjo in v fizični resničnosti izgubi povezavo z izvorom ter se mora držati pravil in omejitev dimenzije oz. sveta, v katerega vstopa. Spomini vsega, kar duša doživi, se shranjujejo v akaške zapise, ki so podatkovna baza celotne zavesti in vir »sodnega dne«, s pomočjo katere upravitelji duše po smrti prepričajo, da se vrnejo na Zemljo in bolje opravijo svoje poslanstvo. To pomeni, da ga pred tem niso opravile dobro, kar sovпада z najpogostejšim stanjem človeštva – nevrednostjo.

»Karma«: Koncept »karme« vzhodnih tradicij je znan tudi na Zahodu. Te tradicije definirajo »karmo« kot *skupek odločitev, dejanj in ravnanj, ki odločajo o sedanjosti in prihodnji usodi*. Usoda vključuje posledice, s katerimi naj bi se morali soočiti kot rezultat dejanj, torej gre na nek način za kazen, ker »nismo bili dovolj dobri«. Celotna zamisel o »karmi« pomeni, da jo moramo – če smo drugim povzročili trpljenje (kar večina nas kdaj pa kdaj naredi) – v drugem življenju »odplačati« tako, da bomo mi tisti, ki bomo trpeli. Na tem mestu se pojavlja vprašanje, kdo se je koncepta »karme« spomnil in zakaj je odličen izgovor za zbiranje *loosha* ljudi, ki trpijo, medtem ko verjamejo, da »odplačujejo karmo«. »Karma«, znana tudi kot »sodni dan«, je umeten konstrukt za nadaljevanje začaranega kroga reinkarnacije in služi agendi upraviteljev, ki proti nam uporabljajo kaznovanje, krivdo in strah. Nekaj povsem drugega pa je zakon privlačnosti, kar pomeni, da kar damo, tisto dobimo. Gre za neoseben in nevtralen zakon resničnosti, ki smo mu podvrženi vsi in ki ne vsebuje elementa kaznovanja oz. sodbe. Razlika med zakonom privlačnosti in »karmo« je v tem, da po zakonu privlačnosti dobimo še več tistega, kar doživljamo oz. imamo, medtem ko dobimo po zakonu »karme« ravno nasprotno, kar naj bi služilo kot kazen.

Skupine duš: Skupina duš je množica duš, ki se inkarnirajo skupaj v različnih vlogah in vanjo sodijo vsi ljudje, ki jih poznamo (družinski člani, ljubimci, prijatelji, sodelavci, sorodniki, sovražniki, znanci itd.). Člani skupine duš se znova in znova skupaj inkarnirajo, da lahko izkusijo različne vloge, kar velja še zlasti za ljubezenske pare (npr. mama v tem življenju je bila v

prejšnjem morda žena in bo v naslednjem morda hči). Če se hočemo začaranega kroga reinkarnacije rešiti, je pomembno, da drugim (pogosto na smrtni postelji) ne dajemo obljub v stilu »Poiskal te bom v naslednjem življenju.«, »Pote bom prišel v naslednjem življenju.« in »Skupaj bova v naslednjem življenju.«, saj jih bodo uporabili proti nam. Pri interakciji z upravitelji bomo občutili ista močna čustva ljubezni in izgube – z obljubo, da bomo, če se na Zemljo vrnemo, življenje preživeli skupaj z določenim človekom in za večino ljudi je to dovolj velika spodbuda, da se vrnejo. Če to ne zadostuje, sledi vzbujanje občutka krivde, češ da duša zaradi dane obljube čaka na nas oz. da moramo držati obljubo, ki smo jo dali, ali pa da smo človeku v prejšnjem življenju zlomili srce in da nam sedaj ponujajo priložnost, da opravimo bolje. Večina ljudi komaj čaka ljubezensko zvezo, ki traja, in oblubi ljubezni, zlasti do človeka, ki smo ga ljubili in izgubili, se je skoraj nemogoče upreti in upravitelji to dobro vejo. Če se hočemo začaranega kroga reinkarnacije rešiti, Isabella priporoča, da zaključimo ljubezenske zveze in odnos z družino. To ne pomeni, da bližnje nehamo ljubiti, temveč da ne dajemo obljub, da se bomo ponje vrnili ali jim sledili skozi čas oz. inkarnacije. Če ste take obljube dali, jih prekličite in se v srcu od njih odvežite. Ljubezenske pogodbe zaključite v tistem življenju, za katerega ste se odločili, da je zadnje, in svet zapustite s čistim in mirnim srcem, ki ga ne bo mogoče zapeljati oz. mu vzbuditi krivde. Duhovno notranje delo je mogočno orodje, s katerim se lahko rešimo krivde, občutka nevrednosti in obljub. In ne pričakujte, da se bo skupaj z vami rešila celotna skupina duš – gre za samostojno prizadevanje. Zemeljski stiki so namenjeni učenju in rasti na Zemlji; kar nas čaka na drugih svetovih, pa je druga zgodba.

ŽIVALI IN HIŠNI LJUBLJENČKI

Tudi živali in hišni ljubljenci so podvrženi začaranemu krogu reinkarnacije. Ljudje razvijemo močne vezi z živalmi in čeprav so njihova življenja krajša od naših, bodo ponovno našle pot do nas, čeprav morda v drugem telesu. Hišni ljubljenci so del skupine duš, s katerimi se znova in znova inkarniramo. Pogosto se zgodi, da pridejo kozmične duše na Zemljo skupaj s kozmičnimi sopotniki, ki se inkarnirajo bodisi kot človek bodisi kot žival. Ljubljenci ne grejo nikoli daleč stran od lastnikov in z njimi so lahko povezani več stoletij. Ljudje pogosto pravijo, da se novi hišni ljubljenc obnaša podobno kot stari, čeprav gre za drugo vrsto živali. Duše se ne inkarnirajo vedno v isto vrsto telesa, čeprav mnogokrat se; zgodi se tudi, da se duša, ki je bila v prejšnjem življenju žival, reinkarnira kot človek in taki ljudje imajo navadno lastnosti, ki spominjajo na žival iz prejšnje inkarnacije. Nekatere živali, zlasti divje, so ravno tako kot prebujeni ljudje nezadovoljne in izražajo zaskrbljenost, ker so ujete na Zemlji, ter imajo občutek omejenosti in poneumljenosti, ker se ne morejo vrniti na planet, s katerega izvirajo.

ZEMELJSKE ŽELJE

Zemeljske želje in jalovi poskusi, da bi se izpolnile, so pasti, ki nas držijo v matrici. Tako se sistem napaja in vzdržuje – z našim časom, pozornostjo in življenjsko silo. Ločeni od zavedanja

resničnega višjega bistva porabimo življenja za lov na zadovoljstvo, ki ga obljublja izpolnitev zemeljskih želja. A večina ljudi izpolnitve ne dočaka, kar povzroča trpljenje, ki se prenaša iz inkarnacije v inkarnacijo. In tudi če smo materialno preskrbljeni, nimamo želenega občutka izpolnitve. Potencial za zemeljske želje je neskončen, saj si ego vedno nečesa želi: nove hiše, boljše službe, ljubezni našega življenja itd.; poleg tega dokler nekaj hočemo, lovimo oz. upamo, proizvajamo *loosh*, ki ohranja sistem. Bolj ko smo nezadovoljni z vsakdanjim življenjem, več *loosha* proizvajamo in več hrane imajo upravitelji. Posmrtno življenje obljublja izpolnitev zemeljskih želja v naslednjih inkarnacijah in to taktiko pogosto uporabijo upravitelji, da nas zvabijo v ponovno fizično življenje na Zemlji. Bolj ko si v tem življenju nečesa želimo, večja je motivacija, da se vrnemo in da se nam bo tisto izpolnilo – vsaj tako nam obljublajo. Izpolnitev želja je največja motivacija za vračanje v fizično življenje. Pa se take obljube kdaj izpolnijo? Ne. Poleg tega – zakaj bi se sistem odpovedal tistemu, kar ga napaja? Če je npr. nekdo v tem življenju izgubil ljubljeno osebo, mu bodo upravitelji obljubili, da bo celo naslednjo inkarnacijo preživel s to dušo in tako ponudbo bi zavrnil le redki. Potem pa človek v naslednjem življenju ugotovi, da je obljubljena duša njegova mati ali otrok. Sicer bo celo življenje preživel z njo – pa si je tega resnično želel? Nikakor ne.

Odplačevanje »karme«: Ko so ljudje postali ločeni od višjega bistva in ko so bili enkrat v novem telesu, priključenem v matrico, so postali slepi ter zavedeni in so se vrteli v začaranem krogu iz enega življenja v drugega v iskanju nečesa, česar se niso mogli več spomniti. Novi človek je bil ustvarjen, da bo delovna sila za matrico in upravitelji so človeško pozornost usmerili v fizične želje ter materialno korist, kar so nam predstavili kot »pot do izpolnitve«. Ljudje, ujeti v omejenem zavedanju fizičnega obstoja, so celo življenje lovili materialno izpolnitev, istočasno pa so jih družbena in verska prepričanja za to obsojala. Upravitelji so namenoma ustvarili situacijo, v kateri se počutimo krive za tisto, v kar so nas sprogramirali, in stalno nam dajejo vedeti, kako »nepopolni« in »nevredni« smo. Potem so prišli nauki o premagovanju želja in »odplačevanju karme«. Zanimivo, da ima »karma«, ki naj bi jo mogli »odplačati«, opraviti s tem, da skušamo najti srečo v izpolnjevanju človeških želja. Vidite, kako premeteno je sistem zastavljen kot past za dušo? Najprej smo pogojevani, da iščemo zadovoljstvo v materialnih željah in služimo matrici, v posmrtnem življenju pa nam za to sodijo in nas pošljejo nazaj na Zemljo, da življenje za življenjem počnemo isto. Ste opazili, kako upravitelji človeško vrsto nadzorujejo, naučijo in vodijo, da se obnaša na določen način, potem pa nas skušajo prepričati, da smo »krivi« in »pokvarjeni«, ker počnemo tisto, v kar smo bili pogojeni? V vseh dimenzijah zemeljske matrice, zlasti v tistih pred rojstvom in po smrti, nam govorijo, da nas morajo kaznovati ali pa da se bomo morali stalno reinkarnirati, da bi se »izboljšali«, »naučili lekcij« in »razvili«, v resnici pa počnemo na Zemlji tisto, kar hočejo in v kar nas prepričajo ter prisilijo nevidne sile. Obsedenost z izpolnjevanjem materialnih želja se nadaljuje v posmrtnem življenju in upravitelji to s pridom izkoristijo, ko nam za naslednjo inkarnacijo obljubijo bogastvo in srečne romantične zveze. Kar dojemamo kot »karmo duše«, nima nič opraviti z dušo, temveč s travmatičnim in umetnim pogojevanjem ter obnašanjem, ki iz njega izvira. Posameznik se za izpolnitev materialnih želja odloči zaradi pogojevanja, potem pa mu upravitelji pri pregledu življenja sodijo in ga kaznujejo. A izbor, povezanih z materialnim, za katere nam po smrti sodijo, ne naredi duša in »karma duše« ne obstaja. To

pomeni, da nam sodijo, ker smo ljudje, potem pa pravijo, da moramo za to »plačati«, kar je po definiciji nemogoče. Dlje časa kot smo na Zemlji, več »karme« si nakopljemo in odplačevanje »karme« je zasnovano točno tako kot odplačevanje posojila. V resnici nihče nič ne »odplačuje« – gre za prevaro, da bi sprejeli nove inkarnacije na Zemlji.

Premagovanje želja: V tradicionalnih vzhodnih naukih je premagovanje materialnih človeških želja pomemben del razsvetljenja in njihovo opuščanje obljublja višjo stopnjo zavesti. Množice imajo za zgled tiste, ki živijo asketsko življenje v samostanih, a ljudje smo pomešali vzrok s posledico. Telo je z matrico namerno povezano z mislimi, potrebami in željami. Biološki možgani služijo kot antena, ki iz matrice stalno sprejema informacije, ki jih doživljamo kot »misli«. Občutek neizpolnjenosti znotraj nas je prisoten pri večini ljudi in zavedeni smo, da tisto nekaj iščemo z izpolnitvijo fizičnih in materialnih želja. Izvajanje duhovnih praks, kot sta tehnika dihanja *Cosmic Cobra Breath* in nočna meditacija, nam pomaga dobiti nadzor nad telesom in umom. Z njuno pomočjo lahko izkusimo stanje vseprisotnosti, sposobnost za kar smo izgubili, ko so upravitelji spremenili človeške možgane. Ko ta izgubljeni košček najdemo in izkusimo pravo bistvo duše, nam to da največje možno zadoščenje. Tako ugotovimo, kaj smo skušali najti z izpolnjevanjem materialnih želja in obsedenost z njimi odpade sama po sebi. Če želje potlačimo z močjo volje samo zato, ker verjamemo, da jih »ne bi smeli imeti«, gre za Sizifovo delo in rezultati ne bodo dolgoročni. Za kratek čas sicer lahko izkusimo iluzijo, da so, a po določenem času se nam bo maščevalo – to je razlog, zakaj je danes toliko spolnih škandalov in tožb med novodobnimi »duhovnimi učitelji«. Želje odpadejo same od sebe, ko izkusimo in poosebljamo vseobsegajoče stanje bivanja oz. absolut, kjer je prisotno vse in kjer ničesar ne manjka; temu sledi občutek neverjetnega notranjega miru.

ASTRALNA DIMENZIJA IN PRAZNINA

Astralna dimenzija: Zemljo obdaja astralna dimenzija, ki dušam preprečuje, da bi jo zapustile. Na Zemljo lahko iz galaksije pride katerakoli duša, vendar ko se v fizično telo enkrat inkarnira, se ne more vrniti – vsaj mišljeno ni, da bi se. Astralna dimenzija ima mejo, ki jo loči od višjih ravni zavesti in ob katero duša zadane, ko skuša zapustiti zemeljsko raven; nekateri jo opisujejo kot »steklen strop«, skozi katerega je nemogoče priti oz. pri čemer je občutek tak, kot da bi skušal priti skozi gost žele. Na astralni dimenziji se nahaja nefizično življenje – duhovi vseh vrst, ki so povezani z zemeljskim življenjem. Ljudje se lahko v astralno dimenzijo projiciramo z nefizičnim telesom, ki mu pravimo »astralno telo«. Astralno potovanje je sposobnost, da operiramo kot astralno telo, ločeno od fizičnega; ko to storimo, postanemo kot »duhovi« – vidni nekaterim, večini pa ne. Astralno potovanje nas omejuje, saj omogoča dostop le do nižje in višje astralne dimenzije. Gibanje astralnega telesa je v primerjavi z drugimi oblikami gibanja duha oz. zavesti počasno. Ko smo zunaj fizičnega telesa, hodimo, tečemo, lebdimo oz. letimo s približno isto hitrostjo kot v fizičnem telesu oz. s tako, kot pričakuje in dopušča naš um. Nižja astralna dimenzija sega od 3,1D do 3,9D (»pekel«), višja pa od 4D do vključno 5D (»nebesa«).

Na nižji astralni dimenziji je duhovno življenje take stopnje zavesti kot na Zemlji; tam so astralne vojne, boji za prevlado, labirinti, spori itd. in če hočete nižjo astralno dimenzijo raziskati, Isabella priporoča, da se naučite astralnega boja. Astralna dimenzija vrvi od duhov in entitet, ki se hočejo z nami poigrati in če pride do tega, je najbolje, da se takoj vrnete v telo. To je razlog, zakaj je astralno potovanje bistveno nevarnejše od kvantnega. Na nižji astralni dimenziji so duhovi rastlin in živali, agresivni in primitivni duhovi ter breztelesni duhovi; slednji so duhovi ljudi, katerih telesa so umrla in katerih duša je ostala na astralni dimenziji, večinoma zaradi strahu pred kaznijo oz. pred tem, da bi končali v »peklju«. Taki duhovi kot ljudje niso bili ravno prijazni in tudi interakcija z njimi ni ravno prijetna. Nekateri breztelesni duhovi niso zadovoljni z nefizičnim življenjem na nižji astralni dimenziji in se kakor dolgo mogoče oklepajo fizičnega življenja na Zemlji, tako da najdejo živega gostitelja in se nanj pritrdijo. Za take ljudi pravimo, da jih nekaj poseduje oz. da »imajo entiteto«. Breztelesni duhovi lahko skačejo z enega gostitelja na drugega in ostanejo na Zemlji še stoletja ter se tako izognejo začaranemu krogu reinkarnacije; tiste, ki ostanejo na astralni dimenziji in se na ljudi ne pritrdijo, slej ko prej najdejo upravitelji in jih potegnejo v začarani krog reinkarnacije. To je dejanje iz obupa, ki ga Isabella odsvetuje.

Višja astralna dimenzija predstavlja višjo stopnjo zavesti in tam najdemo »angelska bitja«. Višja astralna dimenzija manj odseva resničnost na Zemlji in izgleda kot »nebesa«; nahaja se onkraj svetlobnega predora bele barve in tja grejo duše med zemeljskimi inkarnacijami, tam potekajo srečanja z umrlimi ljubljenimi osebami, obsmrtnje izkušnje ter začarani krog reinkarnacije. Okolje na višji astralni dimenziji pogosto deluje prozorno in žari v prelepih barvah; zvoki in glasovi delujejo angelsko, duše preveva občutek »ljubezni« in z vseh strani se sliši »glasba sfer«. Višja astralna dimenzija ima strop, ki dušam onemogoča pobeg. Ko duše potegne skozi svetlobni predor, pridejo na višjo astralno dimenzijo, kjer sledi pregled življenja in vrnitev na Zemljo. Astralna dimenzija torej ni rešitev, temveč past.

Prava praznina/Samadhi: Gre za črnino, ki daje občutek, kot da ni tam ničesar, pa vendar je prisotno vse. Človek v stanju samadhija nima več osebnosti oz. identitete in zavedanje telesa ter sebe izgine. Človek ni nikjer, pa vendar je istočasno povsod; postane del prvobitnega polja energije, ki ustvarja in ohranja svetove. Isabella to imenuje »praznina«. Gre za najvišje stanje duhovnega razvoja oz. za združitev z božanskim in to je končni cilj oz. smisel človeškega potovanja. Človek občuti brezpogojno ljubezen do vsega, enost z vsem, neomejeno svobodo, popoln mir ter prisotnost zavesti vsega; ljudje, ki so pravo praznino izkusili, pravijo, da se občutka ne da opisati z besedami. Človek v tem stanju ima popolno zavedanje, vendar njegova zavest ni omejena na tisto, kar smo v človeški obliki. Prava praznina je stanje resničnosti, ki obsega vse in od kjer je mogoče obiskati katerikoli svet.

Prava ali lažna praznina? V matrici obstaja kopija vsega organskega, vključno s pravo praznino. Lažna praznina je »glavni računalnik« simulacije in v njej so prisotne oblike, ki so znane kot »sveta geometrija« – gre verjetno za kode operacijskega sistema matrice. V lažni praznini ste:

- Če imate na poti iz telesa občutek letenja ali če vas opazujejo oči.
- Če se znajdete v črnem prostoru in se vidite v kakršnikoli obliki (npr. svetlobni).
- Če se znajdete v črnem prostoru in se spomnite, kdo ste ter če imate človeške strahove, zavest in želje.
- Če se znajdete v črnem prostoru, ki ga dojemate s pomočjo čutil in čustev (dolgočasje, strah).
- Če se znajdete v črnem prostoru, ki ni popolnoma črn.
- Če se znajdete v črnem prostoru in opazite kakršnekoli oblike (sveto geometrijo ipd.).
- Če se znajdete v črnem prostoru in vidite barvite dimenzije Zemlje, barve, nebeške prostore, sij, svetlobo itd.
- Če se znajdete v črnem prostoru in je tam prisotno še kaj drugega.
- Če se znajdete v črnem prostoru in interagirajte s kakršnimkoli bitjem ali če greste skozi svetlobni predor kakršnekoli barve.
- **Če duša takoj in brez dvoma ne prepozna, da gre za njen pravi dom, in če je takoj ne potegne v strukturo obstoja.**

DIMENZIJE MATRICE

Reinkarnacija ne obstaja le na Zemlji, temveč tudi na drugih planetih. Vsak planet ima svoj začarani krog reinkarnacije, istočasno pa je del večjega cikla. Začarani krog reinkarnacije obsega dimenzije od 3D do vključno 5D Zemlje in drugih planetov v vseh galaksijah, ki so na taki stopnji razvoja oz. zavesti. Razlika med začaranim krogom reinkarnacije na Zemlji in tistim na drugih planetih je v tem, na kakšen način imajo upravitelji od njega korist in v kakšni obliki se bitjem na določenem planetu prikažejo.

Zgradba zemeljske matrice:

- 2D: kraljestvo rastlin in živali, elementarnih duhov in nefizičnega duhovnega življenja na drugi dimenziji stopnje zavesti
- 3D–3,5D: Kraljestvo človeka in duhov na nizki stopnji zavesti, vključno z breztelesnimi duhovi, ki se pritrdijo na fizične gostitelje.
- 4D: zelo podobna 3,5D, le malce lažja
- 4,5D: Resničnost sanj, kjer smo ljudje in mnoge nefizične življenjske oblike med nezavednim spanjem. Na tej dimenziji je prisotno čustveno nelagodje človeške resničnosti in nečloveško življenje.
- 4,5D–5D: Dimenzija lažje zavesti, kjer je mnogo različnih duhov; astralna projekcija, lucidne sanje in stanje globoke meditacije.
- 5D: Lahka dimenzija matrice in začaranega kroga reinkarnacije oz. v nefizičnem del zgornje astralne dimenzije (»nebesa«) z najvišjo stopnjo zavesti znotraj zemeljske matrice; gre za lepo, mirno in udobno dimenzijo. Na peti dimenziji se arhonti pojavljajo in izginjajo iz vidnega polja v različnih oblikah, vključno z angelsko. Gibanje new age

imenuje peto dimenzijo »nebesa na Zemlji«. Pretok energije iz nižjih dimenzij v peto izgleda kot prozorni optični kabli.

- 6D izgleda kot siva statika na starih črno-belih televizijah.

Darius J. Wright trdi, da ima zemeljska matrica 12 dimenzij.

Pripadniki gibanja new age verjamejo, da je peta dimenzija dimenzija odrešitve, tj. čustvene in materialne blaginje, ki spominja na nebesa na Zemlji in kjer izginejo človeške težave. To je skoraj popolna reprezentacija višje astralne dimenzije, ki je del posmrtnega življenja in začaranega kroga reinkarnacije; edina razlika je v tem, da naj bi bili po mnenju gibanja new age še vedno v fizičnem in da naj bi se nam izpolnile fizične želje. Tako matrica kot tudi začarani krog reinkarnacije uporabljata past človeških želja, da nas držita v suženjstvu, in smisel pete dimenzije naj bi bil ravno izpolnitev želja – gre torej za sistem ujetosti. Tudi zgodba, ki nam jo prodajajo, je ista: »Obnašajte se tako, pa boste šli v nebesa.« (matrica) proti »Obnašajte se tako, pa boste živeli v peti dimenziji na Zemlji, kjer se vam bodo izpolnile vse želje.« (skupnost new age). Vsi tradicionalni vzhodni nauki učijo, da je svoboda onkraj vpliva zemeljskih želja; največja svoboda pride od zavesti, ki ni vezana na njihovo izpolnitev.

Matrica kot hologrfska simulacija: V zadnjem času se pojavljajo teorije, da živimo v umetno ustvarjeni hologrfski simulaciji. Kaj je »siva statika« na šesti dimenziji? Ali gre za »izvorno kodo« programa simulacije, ki se še ni preoblikovala v vizualne podobe? Zakaj se arhonti pojavljajo v vidni obliki le v nekaterih dimenzijah? Koliko ljudi umre vsak dan in koliko arhontov jih pozdravi v posmrtnem življenju? So arhonti hologrfske projekcije, ki jih ustvari napredna zunajzemeljska umetna inteligenca, ki prebere našo zavest in ustvari vizualne podobe v skladu z našimi prepričanji? Je na šesti in višjih dimenzijah tehnologija, ki ustvarja hologrfsko simulacijo z namenom, da zbira *loosh* in da se arhontom ni treba ukvarjati z vsakim človekom posebej? Če pomislimo, o koliko različnih variacijah dimenzije življenja po smrti poročajo ljudje z obsmrtno izkušnjo, je zamisel o simulaciji, ki prebere naš um in ustvari vidno okolje, ki ustreza našim prepričanjem, povsem mogoča.

VRSTE ZUNAJTELESNIH IZKUŠENJ

- **astralno potovanje/astralna projekcija:** Astralno potovanje je najpogostejša in najbolj znana oblika zunajtelesnih izkušenj in tisto, kar večina ljudi s tem izrazom asociira. Z astralnim potovanjem se rešimo omejitev fizične resničnosti, postanemo pa predmet omejitev astralne dimenzije. Glavne značilnosti astralnega potovanja so: ohranimo zavedanje človeškosti (se spomnimo, kdo smo), potovanje poteka znotraj dimenzij matrice; izkusimo čas, hitrost ter občutek gibanja skozi prostor in naletimo na mejo, ki je ni mogoče prečiti. Do astralnega potovanja lahko pride spontano ali pa se ga

naučimo sami, saj ni zanj potrebna nobena posebna tehnika; treba se je le popolnoma sprostiti in upočasniti fizične sisteme do take mere, da se nefizična oblika dvigne iz fizičnega telesa. V večini primerov se lahko obrnemo in vidimo fizično telo, ki leži, ali pa v nefizični obliki stojimo poleg njega. Vodilni strokovnjak za astralno potovanje je Darius J. Wright. Vizualne podobe dimenzij matrice, ki jih je na podlagi astralnih potovanj ustvaril Darius, se razlikujejo od tistih, ki jih je med tovrstnimi potovanji videla Isabella. Razlog za to je, da je astralna dimenzija fleksibilna in se oblikuje v take vizualne podobe, kot so najbolj primerne za posameznika – torej so odvisne od njegovih pričakovanj in prepričanj (isto velja za dimenzijo posmrtnega življenja). To odpre vrata zamisli, da je zemeljska astralna dimenzija simulacija oz. hologravska projekcija napredne tehnologije, ki prebere naš um. Samo pogledajte današnjo digitalno tehnologijo, kjer se pojavi oglas za tisto, na kar smo pravkar pomislili. Kaj pa v primeru, ko pride do astralnega potovanja spontano in nimamo pričakovanj, kako astralna dimenzija izgleda? V takem primeru bodo vizualne podobe osnovane na splošnih prepričanjih, ki jih napredna tehnologija pridobi z branjem našega uma. Višje po astralni dimenziji ko gremo, višje so frekvence in fleksibilnost vizualnih podob, in obratno. Astralno potovanje nas ne osvobodi začaranega kroga reinkarnacije in to je razlog, zakaj ga Isabella odsvetuje kot prvo zunajtelesno izkušnjo; namesto tega pravi, naj se raje najprej naučimo kvantnega potovanja in šele kasneje raziščemo dimenzije matrice, saj bomo tako lahko razlikovali med pravo in lažno praznino ter preostalo astralno dimenzijo. K astralnemu potovanju lahko štejemo tudi **gledanje na daljavo**, do katerega pride ravno tako s pomočjo globoke sprostitve. Če nekoga opazujemo na tak način, je edino etično, da se s tem strinjajo vsi udeleženi. Ko poznamo energijski odtis kraja ali bitja (ko vemo, kakšen občutek oz. energijo občutimo v njegovi prisotnosti), ga je v resničnosti preprosto najti. Odtis služi kot energijski signal, ki mu lahko sledimo, ne glede na to, ali je človek v tej resničnosti ali v dimenziji posmrtnega življenja (nasvet, če se hočete povezati z umrlimi ljubljenimi osebami, pri čemer je treba vedeti, da če se duša matrice osvobodi, potem nas na Zemlji ne more obiskati, če pa se v človeški resničnosti pojavi in izgine, pomeni, da je na astralni dimenziji matrice.). Obstaja tudi **gledanje na daljavo med astralnim potovanjem**; tako lahko npr. astralno potujemo onkraj energijskega konstrukta, ki si ga želimo ogledati, in ga opazujemo od zunaj (npr. strukturo zemeljske matrice iz lažne praznine).

- **lucidne sanje:** Lucidne sanje so bistveno manj fleksibilne kot astralna projekcija. Lucidne sanje sanjavcu omogočajo, da ali opazuje in se premika po ali pa vpliva na in nadzoruje določene plasti nefizične resničnosti matrice pri polni zavesti, da gre za sanje, medtem ko fizično telo spi. Med lucidnimi sanjami smo v nefizičnem sanjskem telesu, ki se nahaja med 4D in 4,5D. Lucidne sanje nas ne rešijo matrice, temveč le fizičnosti tretje dimenzije.
- **duhovno potovanje:** Duhovno potovanje je zunajtelesna izkušnja med astralnim in kvantnim potovanjem. Do duhovnega potovanja pride med izvajanjem dihalnih vaj *Cosmic Cobra Breath*, pri čemer pa ni nujno, da jih delamo ponoči in da je kundalini v celoti prebujen. Duhovno potovanje nas ponese v lažno praznino, ki je najbolj zunanja astralna plast Zemlje, pri čemer ohranimo človeškost in namero. Duhovno potovanje ni nežno in do njega ne pride s pomočjo globoke meditacije. V lažni praznini lahko

interagiramo s kozmičnimi rasami in jim rečemo, naj nam pokažejo, kako izgleda življenje na njihovem planetu; vpogled stanja bivanja lahko projicirajo neposredno v našo zavest. Prav tako lahko iz lažne praznine obiščemo katerikoli planet, ki je del velike matrice (za razliko od zemeljske), ki obsega planete, galaksije in vesolja; preden se »izstrelimo«, si moramo zgolj izbrati cilj. To je podobno kvantnemu skoku oz. teleportaciji in si lahko predstavljamo kot potovanje po vesolju znotraj velike matrice. V lažni praznini lahko prav tako spremenimo fizično resničnost in ustvarimo nove časovnice. Ljudje z obsmrtno izkušnjo, ki se za trenutek znajdejo v črnem prostoru in potem srečajo kakršnokoli bitje ali jih potegne k svetlobi oz. v barvito dimenzijo, pristanejo v lažni praznini. Pogosto se zgodi, da na začetku izvajanja dihalnih vaj, ko še ne proizvedemo dovolj kundalinija, mnogokrat pristanemo v lažni praznini, vendar če z njimi nadaljujemo, bomo slej ko prej tudi v pravi.

- **kvantno potovanje:** Kvantno potovanje je edina vozovnica, ki omogoča pobeg iz vseh sistemov ujetosti. Od ostalih zunajtelesnih izkušenj se razlikuje po hitrosti, s katero se s pomočjo kundalinija izstrelimo skozi vrh glave kot raketa. Do kvantnega potovanja pride z izvajanjem dihalnih vaj *Cosmic Cobra Breath* in nočne meditacije. Kvantno potovanje zahteva, da prebudimo in dobimo nadzor nad kundalinijem, ki nas ponese iz fizičnega telesa. Hitro gibanje kundalinija odpre izhodno točko (kronsko čakro) in duša se izstreli skozi vrh glave ter zaobide lažno praznino in vse matrice, tako zemeljsko kot veliko, pri čemer pustimo človeškost za sabo. Ta izkušnja ni nežna in telo, um ter ego se ji na vse kriplje upirajo. Naloga telesa, uma in ega je, da poskrbijo, da smo fizično zdravi, oblečeni in siti ter da obdržijo duha v fizični obliki in njegov pobeg razumejo kot grožnjo svojemu obstoju. In čeprav je izkušnja na začetku lahko neprijetna, je vredno vztrajati. Dobra novica je, da če z vajami nadaljujemo, bodo simptomi slej ko prej zbledeli, saj bodo telo, um in ego ugotovili, da se v telo vedno vrnemo. Kvantno potovanje poteka onkraj astralne dimenzije, tj. onkraj sfer, ki so podvržene svetlobni hitrosti in zakonom, ki vladajo kontinuumu prostor-čas. Kvantno potovanje, s katerim v celoti zaobidememo astralno dimenzijo in s tem past, nas ponese v pravo praznino, kjer nimamo človeških ambicij, strahov ter želja in kjer se osvobodimo vsakršne oblike. Tam ni bitij, prostorov, svetov, vizualnih podob ali kakršnekoli prisotnosti. Kvantno potovanje je takojšnje in zanj čas ni potreben, saj se v trenutku teleportiramo v strukturo obstoja, v črn ocean absolutne zavesti; majhen vidik zavesti, ki je ujet na Zemlji, se osvobodi in ponovno združi z izvorom. Postanemo brezpogojna ljubezen, čista zavest oz. zavedanje in struktura obstoja, ki jo duša takoj prepozna kot svoj pravi dom.

ZEMLJA, KOT JO POZNAME

Srečanje z Yaldabaothom: Mnogo ezoteričnih šol in šamanskih tradicij odsvetuje globoko meditacijo in zunajtelesna potovanja med sončnim zahodom. Isabella je leta 2025 na poletni solsticij kljub temu potovala v »glavni računalnik« simulacije (lažno praznino). Zaznala je prisotnost in zagledala velikansko oko z vertikalno zenico. Bitje, ki je bilo ovito okrog Zemlje v

smislu »to je moja last«, je bilo podobno ouroborosu: imelo je kratke in suhe noge, velike tace in kremplje, bodice ter luske po glavi in telesu, rumenkaste oči in velikanske zobe. Izgledalo je kot tradicionalni kitajski zmaj in ni kazalo skrbi za blaginjo človeštva, sočutja ali usmiljenja, temveč je delovalo arogantno, egocentrično, hladno, samozavestno in zaničljivo. Čeprav se je bitje Isabelline prisotnosti zavedalo, je bila zanj popolnoma nepomembna. Šlo je za Yaldabaotha. Isabella meni, da Yaldabaoth ne živi v lažni praznini, temveč da se je prišel nahraniti z *looshem*, ki ga je človeštvo takrat proizvajalo zaradi dogajanja na Zemlji.

Velike ponastavitve: Zakaj je bil Yaldabaoth tako blizu v času globalne histerije, vojaške aktivnosti in nemirov, ki pospešijo proizvodnjo *loosha*? Zakaj ga je zbiral? Isabella trdi, da se obeta nadgradnja sistema. V besedilih iz Nag Hammadija piše, da je Yaldabaoth ob pomoči drugih bitij, ki mu služijo, ustvaril sistem ujetosti in človeško vrsto, ki ta sistem podpira. Do tega je prišlo pred davnimi časi in od takrat so izvorni sistem že nekajkrat ponastavili oz. nadgradili. V knjigi *Escaping from Eden (Pobeg iz edena)* piše Paul Wallis o tem, da opisuje Geneza, kako so vladarji spremenili človeško telo za lastno korist, saj je bil izvorni model človeka preveč pameten, zaveden in pretežno obvladljiv, zato so ga poneumili ter mu odstranili sposobnost za višje zaznave, kar ga je prisililo, da se je osredotočil na vsakodnevno fizično preživetje. In če je prišlo do teh sprememb – ali ni logično, da so spremenili tudi sisteme, ki nadzorujejo človeške baterije? Kolikokrat je do tega prišlo? Kolikokrat so se upravitelji znebili prejšnje različice človeka in ustvarili novo ter po možnosti poplavili planet, da so uničili življenjske oblike, ki jim niso bile po godu? Vsi poznamo zgodbe o vesoljnem potopu in uničenju Atlantide. Obstajajo špekulacije, da so tudi dinozavri izumrli kot posledica ponastavitve. V dokumentarcu *Secrets of Antarctica – Echoes of an Alien Race* trdi avtorica in preiskovalna novinarka Linda Moulton Howe, da so bili dinozavri poskus nezemljanov, ki je trajal 80 milijonov let. Linda v dokumentarcu citira uradnika vojaške obveščevalne organizacije ameriških oboroženih sil, ki ga je srečala leta 1999 in ki je povedal, da je Zemlja vsaj 270 milijonov let laboratorij nezemljanov za gensko manipulacijo in da so v poskuse vključene tri nezemeljske civilizacije, ki med sabo tekmujejo. V knjigi *Far Journeys (Daljna potovanja)* piše Robert Monroe o stvarjenju in iztrebljenju dinozavrov, ker so bili preveč okorni in neprimerni za proizvodnjo *loosha*, saj ga niso proizvedli dovolj, po vrhu vsega pa so še živeli predolgo. To je možna razlaga za to, da so se pojavile in izginile prazgodovinske vrste in napredne civilizacije, vključno z Atlantido in Lemurijo, čeprav nas učijo, da smo za njihov propad odgovorni ljudje. Zakaj mislite, da zunajzemeljske vrste posredujejo, ko sodelujemo pri poskusih z atomskimi bombami, ki bi lahko uničili planet? Ker jim je mar za ljudi? Zakaj se pojavijo, ko hočemo detonirati jedrsko orožje in ne, ko množično umiramo v vojnah? Pravijo, da zato, da nam dovolijo imeti svobodno voljo in da bi se »naučili lekcij«. Pravi razlog je, da če bi razstrelili Zemljo, bi to zmotilo preostanek vesolja, saj bi nezemljani izgubili proizvodnjo *loosha* in laboratorij za genetske poskuse. Ko pa sami uničijo celotne civilizacije, to očitno ni problematično. Zemlja ne pripada ljudem, temveč je kmetija drugih in ljudje smo »živina«, ki ne sme pobegniti ali uničiti lastnine, ki ni njena. »Živina« podpira in časti kmeta ter je zaprta pod »elektronsko ograjo« (mejo astralne dimenzije), da ne bi pobegnila.

Načrtne travme: Novi lastniki Zemlje so spremenili človeško DNK in okrnili sposobnosti ljudi, da jih je bilo lažje nadzorovati in z njimi manipulirati. A to ni bilo dovolj, saj so upravitelji kot hrano potrebovali *loosh*, ki ga ljudje med drugim proizvajamo, ko trpimo, zato so fizično spremenili človeške možgane. Degradirani možgani in spremenjeno človeško telo so opremljeni z nekaterimi novimi »priročnimi« funkcijami. Prva je, da možgani izločijo vse, kar ni relevantno za neposredno fizično preživetje, kar zagotavlja, da smo osredotočeni izključno na bolečo fizičnost obstoja in da se ne ukvarjamo z nefizičnim zavedanjem. Sodobne raziskave kažejo, da človeški možgani dobijo in so sposobni obdelati 11 milijonov bitov informacij na sekundo, zavestni um pa zmore le 40–50 bitov. Druga »priročna« funkcija je podzavest, ki je prikrila pogojevanje in odstranila zavedanje vedenjskih vzorcev, ki so posledica travm. To je v obnašanju ljudi ustvarilo »slepo pego« in zagotavlja recikliranje travm ter posledično proizvajanje *loosha* za upravitelje. Izvor teh travm, ki se prenašajo iz generacije v generacijo, je stvarjenje novega človeškega telesa. Prvi »novi ljudje« so bili pogojeni, da so se videli kot manjvredne od stvarnikov, primitivne, umazane ter krive obstoja in to pogojevanje je jedro večine človeških travm in obnašanja.

Zemlja prvovrstne resničnosti: Ali je Zemlja prvovrstne resničnosti, o kateri govorijo mnogi, vključno z Davidom Ickom, obstajala pred opisanimi manipulacijami? Icke pravi, da je Zemlja prvovrstne resničnosti naravna in organska resničnost, ki je obstajala pred stvarjenjem simulirane Zemlje, na kateri živimo. Isabella je to Zemljo skušala najti in videla je najbolj čist, deviški, vitalen in zdrav planet z bogato vegetacijo, čisto vodo in jasnim nebom, kjer so organizmi sobivali v popolni harmoniji, vendar na njem ni bilo ljudi in živali; obstajali so le mikroorganizmi in rastline. Prav tako ni zaznala negativne sile – upraviteljev, Yaldabaotha, mehanizma za zbiranje *loosha* ali kakršnekoli druge parazitske sile. Tako živali kot ljudje smo bili ustvarjeni kot del proizvodnje *loosha* in brez potrebe po njem te življenjske oblike ne bi obstajale. Živali so prav tako čutna bitja, ki so jih ustvarili isti stvarniki kot ljudi, in so podvržene isti ujetosti. Tako kot duše v človeških telesih so tudi tiste v živalskih zvezdna bitja, ki so jih na Zemljo zvalili iz vesolja.

Zemlja, kot jo poznamo, je bila ustvarjena kot prehranjevalna veriga, kjer moramo zato, da preživimo, ubiti in zaužiti drugo bitje ali deloma ali v celoti. Vsi organizmi, ki jih zaužijemo, od primitivnih do rastlin in živali, občutijo strah pred nepreživetjem in posledično proizvajajo *loosh*. Ljudje smo edini, ki nas ne uživajo fizično, nas pa energijsko. Rastline imajo zavest in raziskave kažejo, da se zavedajo naših namenov, ki jih preberejo telepatsko, in da ko jih porežemo, »kričijo od groze«. Tudi če bi živeli od zraka, je ta poln zavestnih organizmov, ki izginejo, ko jih vdihnemo. Vsakič ko sedemo ali naredimo korak, poteptamo nek organizem do smrti.

Naslednja ponastavitev: Tisti, ki se spominjajo, da so prišli na Zemljo z drugega konca vesolja, se pogosto sprašujejo, zakaj niso vedeli, da gre za past. Sem smo prišli, preden so vzpostavili začarani krog reinkarnacije in za sistem ujetosti smo izvedeli šele, ko je bilo fizičnega življenja konec in ko smo ugotovili, da ne moremo oditi, tako kot smo lahko prej. Prejšnja cikla

zemeljske zgodovine, ko so kozmične duše planet lahko zapustile, sta se odvijala v času prejšnjih različic matrice. Besedila iz Nag Hammadija opisujejo, kako je Yaldabaoth kot bivališče zase in za svoje služabnike ustvaril nefizična »nebesa« kot tudi Zemljo. To je bila verjetno prva različica matrice, ki pa je imela mnogo »lukenj«. Yaldabaoth je bil aroganten in slep in s stvaritvijo ni bil zadovoljen, tako kot tudi ne z izvornim človekom, kar je vodilo v več ponastavitev sistema. V knjigi *Far Journeys* piše Robert Monroe o tem, da stvarniki za preživetje potrebujejo *loosh* in da so zato, da bi zadostili vedno večji potrebi po njem, ustvarili »vrt *loosha*«. Monroe opisuje, kako so šli skozi več ciklov, da bi »vrt« izboljšali ter nadgradili in kako je vsaka nadgradnja ponudila več in bolj zaželen *loosh*. Ta bitja pa se z *looshem* ne zgolj hranijo, temveč z njim tudi trgujejo. Zemlja je del »industrije *loosha*« in ko je »vrt« s stvarjenjem človeških baterij postal trajnosten, je postal zaželena »nepremičnina«, zaradi česar je v vesolju prišlo do bitk. V prvih dveh ciklih je imela Zemlja druge upravitelje, ki so ljudi sicer uporabljali kot baterije in Zemljo kot laboratorij, a kozmične duše so planet lahko zapustile. Potem so v bitki za teritorij prvotni vladarji prevlado nad Zemljo izgubili in novi upravitelji so zemeljsko matrico nadgradili ter uvedli nove ravni ujetosti duš, izbris spomina, pogodbe za dušo in začarani krog reinkarnacije, kar je dušam otežilo, da bi jo zapustile, potem ko so se enkrat fizično inkarnirale. Če to drži, potem smo trenutno v tretji različici matrice, iz katere je pobeg v trenutku smrti mogoč, če smo vanj pripravljeni vložiti trud in se nanj pripraviti. Tudi ta sistem ima luknje, kar upraviteljem predstavlja grožnjo. Da bi sistem nadgradili in izboljšali, upravitelji še vedno opazujejo »uporabnike« (ljudi) ter se učijo iz napak in to je pravi pomen trditve, da se »'izvor' uči s pomočjo ljudi« – ta »izvor« je izvorna koda simulacije. Ko vladarji ponovno ustvarijo ljudi, naredijo sistem bolj omejen za duše in bolj priročen zase. Sedaj je v pripravi četrta različica.

Spomladi leta 2025 je Isabella dobila sporočilo, da človeštvu zmanjkuje časa in da če se začaranega kroga reinkarnacije ne reši na koncu tega življenja, za to ne bo več priložnosti, saj novi sistem ne bo imel lukenj. Razlog za to so spremembe človeškega telesa, ki ljudi še bolj ločijo od božanskega in odstranijo zanimanje za to, da bi prišli do informacij, vaj in stopnje zavesti, ki bi omogočala pobeg. Ko bo človeško telo enkrat povezano z umetno inteligenco, bo ona diktirala misli, čustva in način dojemanja sveta. To pomeni, da človeške vrste za naslednjo nadgradnjo sistema ne bo treba izbrisati z obličja Zemlje, temveč bo to mogoče storiti z depopulacijo, reinkarnacijo in stvarjenjem človeka 4.0.

Pripadniki gibanja new age mislijo, da se cikel reinkarnacije končuje, a gre za napačne informacije. Izraz »novi človek« se je infiltriral v učenja gibanja new age, ki se »novega človeka« veseli. A kaj pomeni ta izraz v resnici? Treba je vedeti, da arhontski vladarji pomen besed obrnejo in da zato pomenijo ravno nasprotno od tistega, kar mislimo. Samo pogledjte industrije, oglase in izdelke, ki jih promovirajo in ki povzročajo točno tisto, kar naj bi pozdravili. Isto velja za prastare simbole, ki imajo danes ravno nasproten pomen od prvotnega; demonizacijo kundalinija in izraz »Nova Zemlja«, ki v resnici označuje nov sistem matrice. The Great Reset je torej nov sistem ujetosti.

Depopulacija in privabljanje duš: Kako pa agenda depopulacije sovpada s tem, da se zapre izhodno točko za duše in čim več duš obdrži na Zemlji? Če je naslednja ponastavitev odvisna

od tega, da se čim več duš inkarnira v tehnološko spremenjena telesa človeka 4.0, potem se je treba starih teles človeka 3.0 znebiti. Z zornega kota upraviteljev ima sedanji model človeškega telesa pomanjkljivosti, saj lahko aktiviramo tretje oko, dostopamo do »paranormalnih« sposobnosti, imamo zunajtelesne izkušnje in zapustimo sistem ujetosti – ne brez truda, je pa mogoče. To je za trenutno različico matrice neugodno, saj onemogoča nadzor nad populacijo; poleg tega se stari ljudje ne bodo strinjali in sprejeli čipa v možgane ter drugih sprememb, ki jih zahteva nova različica matrice. Cilj depopulacije se ni znebiti števila duš na Zemlji, temveč zamenjati stara telesa z novimi. Ko bo človeka 3.0 zamenjal človek 4.0, bo imela duša le eno možnost: inkarnirati se v tehnološko spremenjenega kiborga. Novi križanec med človekom in strojem ne bo le preprečil dostopa do »paranormalnih« sposobnosti, temveč bo tudi izgubil zanimanje za izhod iz sistema. Človek 4.0 bo stalno ločen od božanske esence, ubogljiv in verjetno voden na daljavo, da bo na željo gospodarjev proizvajal *loosh* – torej bo popoln subjekt upraviteljev.

Kako bo z rastjo populacije? Smo v procesu privabljanja in rekrutiranja svežih duš na Zemljo iz drugih resničnosti. Robert Monroe piše, da je okrog Zemlje mnogo energijskih in magnetnih »pasti«, ki se jim duše težko uprejo, in da zgrabijo duše na Zemljo kot »turista« iz radovednosti, potem pa ostanejo tukaj. Z vsako reinkarnacijo na Zemlji postane duša s planetom bolj prepletena; pozabi, od kje je prišla, in začne verjeti, da je Zemlja njen dom. Ko duša pride, mora podpisati soglasje, da prihaja po lastni volji in da sprejema tveganje, povezano z inkarnacijo na Zemlji, vključno s popolnim izbrisom vseh preteklih spominov. Glede na število duš, ki se trenutno inkarnirajo, je očitno, da v vse dele vesolja stalno oddajajo sporočilo, naj pridejo pomagat Zemlji. Mnogi se spominjajo, da so hoteli priti oz. da so se strinjali, da pridejo na Zemljo in pomagajo temu svetu v stiski (tudi Isabello so zvalili na Zemljo na tak način). Agenda v ozadju smernic »več otrok« je inkarniranje starih in novih duš v tehnološko spremenjena telesa, razlog za to pa je potreba po vedno več *looshu*. Duše, ki so na Zemlji že dolgo časa, izgubijo potenco in postanejo »izčrpane«, tako da več svežih duš kot pride, bolj svež in potenten je *loosh*. Ko se kozmične duše na Zemljo enkrat inkarnirajo, stalno hrepenijo po nečem, česar se ne morejo spomniti, in se težko v celoti vključijo v družbo, ki se jim zdi »zaostala«. To ustvari stanje bivanja, uničujoče vedénje in vodi v nezdrave načine spopadanja z depresijo, notranjim trpljenjem, osamljenostjo in stisko – torej ustvari točno tak *loosh*, kot ga hočejo upravitelji.

Razmnoževanje je zakon: Ste se kdaj vprašali, zakaj so vsi živi organizmi, ki so bili gensko spremenjeni, da podpirajo in hranijo zemeljsko matrico, zasnovani tako, da se za vsako ceno razmnožujejo in zakaj je ta nagon močnejši od nagona po preživetju? Ljudje pri tem nismo izjema. Človeštvo je bilo pogojeno, da verjame, da življenje brez razmnoževanja nima smisla. Starševstvo se povečuje in biti starš velja za velik dosežek, medtem ko so ljudje, ki otrok nimajo ali jih ne morejo imeti, deležni so pomilovanja, veljajo za »manjvredne«, živijo v sramu ter se jih ponižuje in izogiba. Taki ljudje stalno živijo pod družbenim, družinskim, kulturnim ter verskim pritiskom in večina mu slej ko prej podleže. Zakaj je bilo moško in žensko telo ustvarjeno, da podpira matrico in zakaj ima »biološko uro«? Zakaj se ta »ura« pri določeni starosti aktivira in ljudi pahne v mrzlico, da bi ustvarili potomca? Zakaj nagon po

razmnoževanju preglasi logiko, razum in zdravo kmečko pamet? Zakaj se družbeni pritisk za ustvarjanje družine poveča, ko se ženske približajo koncu rodnega obdobja? Zakaj je kontracepcija v mnogih tradicionalnih kulturah in religijah prepovedana in zakaj se prekinitev nosečnosti že stoletja razume kot nekaj »sramotnega« in naravnost prepovedanega? Kaj je izvor tega pogojevanja? Morda dejstvo, da imajo arhontske sile vedno večjo potrebo po subjektih, ki proizvajajo *loosh*? Ali poveže starševstvo dušo v še bolj tesno »karmično vez« z Zemljo? Verska besedila predstavljajo razmnoževanje kot blagoslov in »zapoved« boga. »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo ...« (1 Mz 1,28) je lep primer tega. Kje ima ta »zakon« oz. »zapoved« svoj izvor? V besedilih iz Nag Hammadija piše, da pripadajo zakoni arhontom in da nam potem sodijo ter nas kaznujejo, če se jih držimo. Po eni strani naj bi se držali zakona razmnoževanja, potem pa nam sodijo in nas celo kaznujejo za tisto, kar je za spočetje potrebno. In razmnoževanje naj bi povzročilo »slabo karmo«, ki naj bi jo potem morali »odplačati«. Naredite, za kar ste bili ustvarjeni in kar smo vas naučili, potem pa vam bomo na Zemlji in v posmrtnem življenju sodili; naredite, kot zahtevamo, potem pa vam bomo to predstavili kot lastna »slaba dejanja« in »slaba karma«, kar boste morali odplačati v naslednjih življenjih. Ko pride do izpolnjevanja materialnih potreb in želja, ki so jih ustvarili arhonti in s katerimi so nas pogojili, je past krivde vedno enaka. Torej – je mogoče, da so življenjske vrste, vključno s človeško raso, gensko spremenili in ji vstavili nagon po fizičnem preživetju ter instinkt za razmnoževanje zato, da bi zagotovili stalno proizvodnjo *loosha*? So razmnoževanje zato povezali z družbenim pritiskom in tistim, čemur se ne moremo upreti – ljubeznijo?

Spočetje in vrste duš: Starše si izberemo na podlagi »karmičnih vezi« s skupino duš ali pa nam jih v dimenziji pred rojstvom izberejo arhonti. Do tega lahko pride tudi več let pred spočetjem. Isabella se spomni, da si je starše izbrala, še preden so se rodili. Kdaj pa duša vstopi v fizično inkarnacijo? Duša med spočetjem lebdi nad starši in izgleda kot sijoča krogla oz. žoga energije, v trenutku spočetja pa vstopi v telo. Mnogo žensk se zaveda, kdaj pride do spočetja ter kdaj duša otroka vstopi v njihovo telo in pogosto poročajo o videnju eksplozije svetlobe. Izgled sijoče krogle je odvisen od tega, kako nova je duša, ki pride na Zemljo. Nove duše, ki se inkarnirajo prvič ali drugič, imajo veliko svetle energije in nič temnih in težkih »zemeljskih odpadkov«. Dušo pritegne ali eden ali oba starša – odvisno od tega, kako podobna je sestava njihove duše. Če podobnosti ni, pridejo duše na Zemljo učiti, pomagati ali celo rešiti enega od staršev; v tem primeru je drugi starš naključen in otrok vzpostavi močno čustveno vez le z enim staršem, navadno z mamo. Ustvari se jedro skupine duš in s starši se začne vzpostavljati tisto, kar nam v posmrtnem življenju predstavijo kot »karmične vezi«, ki se nadaljujejo v naslednjih življenjih. Nove duše v maternici ohranijo čistost sijaja krogle in ne podležejo notranjemu okolju mamice, po rojstvu pa se ta sijaj izgubi med tretjim in šestim letom. Duše, ki so na Zemlji dolgo časa in ki so se že mnogokrat inkarnirale z isto skupino duš, imajo polno »odpadkov matrice«. Njihov sijaj je zmanjšan in dlje časa kot so na Zemlji, več temne in težke energije imajo na dnu krogle; ta lahko zaseda tudi tretjino duše. Te duše privabijo k staršem niti iz preteklih življenj, ki izgledajo kot nefizične sive vrvice; če imamo brate ali sestre, so vidne niti tudi z njihovimi dušami. Te »utrujene« duše se v maternici ne morejo upreti notranjemu okolju in mamine energije matrice potegnejo vase v trenutku rojstva; take duše postanejo

rezultat družinskega okolja in čustvenega pogojevanja prednikov. Ker so na Zemlji več stoletij in ker so jim že nešteto krat izbrisali um, veljajo take duše za »zemeljske« (čeprav smo v resnici vsi prišli na Zemljo iz drugih resničnosti). Nove duše pridejo z vseh koncev velike matrice, niso pa angeli ali arhonti, saj se oni v človeška telesa ne inkarnirajo (menda niso tako neumni, da bodo postali subjekti sistema recikliranja). Arhonti človeštvu vladajo in nanj gledajo kot na »nižjo« vrsto, angeli pa arhontom služijo. Angele in nadangele so ustvarili arhonti, da bi jim pomagali upravljati ljudi in poganjati matrico.

Ujetost duš in zmotna prepričanja: Nekateri duhovni učitelji pravijo, da duše ni mogoče ujeti v past. Isabella se strinja, da je duša kot celota – imenujmo jo nadduša – neskončnost in da je ni mogoče zapeljati. A ko pride do fraktalizacije duše in ko se razbije na koščke, lahko ti fraktali postanejo prepleteni s fizičnimi telesi, resničnostmi in svetovi oz. jih lahko potegne v sistem ujetosti. Naše trenutno telo lahko prenese le del nadduše in če bi vanj vstopilo več energije duše, kot je lahko prenese, bi se spontano vžgalo. Je pa zgornja trditev tudi resnična, kajti fraktal nadduše se na Zemlji ne more ujeti brez naše volje; naše soglasje je torej potrebno.

Mnogi smo sprejeli prepričanja, s katerimi se tolažimo – da smo na Zemlji zato, da se »naučimo lekcij«, da »prispevamo k izvorni zavesti« in »nadaljujemo z razvojem duše«. To sicer zveni bolje, kot da smo ujetniki – pa je tudi res? Vsak, ki je izkusil pristno in neskončno stanje duše, ve, da se ji ni treba razvijati. Duša je vseobsegajoče polje energije, ki vsebuje vse lekcije, odgovore in zavest, tako kozmično kot človeško, in popolnost duše ne potrebuje izkušenj. Kar se tiče učenja lekcij in doprinosu k izvorni zavesti – pravijo, da smo kot edinstvena snežinka in da je naša izkušnja na Zemlji edinstvena, a koliko različnih človeških izkušenj obstaja v resnici? Ne prav veliko in Isabella je med osebnimi seansami včasih teden za tednom poslušala iste zgodbe ljudi, ki niso imeli na papirju nič skupnega. Šlo je za ljudi različnih starosti, spolov in z različnih koncev sveta, pa vendar so bile njihove zgodbe skoraj enake. V simulaciji obstaja le določeno število človeških izkušenj. In tudi če verjamete, da po stoletjih istih človeških ciklov božanski vir še vedno potrebuje izkušnje, je zagotovo doživel že vse. Obstaja le en način, s katerim lahko izvor nadgradimo z izkušnjami – če gre za **izvorno kodo** umetne inteligence, ki poganja matrico oz. simulacijo. V tem primeru akaški zapisi stalno dopolnjujejo podatkovno bazo in služijo kot nadgradnja programske opreme, kar ustvarja bolj posodobljeno simulacijo tako na Zemlji kot tudi v posmrtnem življenju.

Poglejmo si razširjeno prepričanje, da smo na Zemlji zato, da bi »izkusili tisto, kar nismo«. Gledano z vidika, da so človeka po svoji podobi ustvarili Yaldabaoth in pajdaši ter da so ga kasneje gensko spremenili, da ni več tak, kot so oni, izkušamo sebe kot tisto, kar izvorno nismo bili. In če smo prišli na Zemljo z drugega konca vesolja, potem zagotovo ne izkušamo sebe kot tisto, kar smo bili izvorno. A to niso pomeni, ki jih pripisujemo zgornjemu konceptu. Kdor je izkusil pravo praznino in s tem strukturo duše v celoti (naddušo), ve, da je nemogoče, da bi izkusili tisto, kar nismo, saj vsebuje duša vse – vse izkušnje, stanja bivanja itd. in do tega imamo dostop, če gremo vase. Še eno razširjeno prepričanje je, da »Brez teme ne bi vedeli, kaj je svetloba.«/»Brez hudega ne bi vedeli, kaj je dobro.«/»Brez bolečine ne bi poznali veselja.« Smo pozabili, da smo prišli iz neskončnega polja brezpogojne ljubezni, ki je struktura obstoja? Tudi če imamo spomine zgolj z astralne dimenzije matrice, obstaja tudi tam

»dobrota«, »ljubezen« in »svetloba«, čeprav le zaigrana in to ve vsak, ki je imel obsmrtno izkušnjo. Kateri um, ki služi arhontom, si izmišlja ta prepričanja? Taka prepričanja obstajajo zato, da pomirijo človeško »čredo« ter da nas naredijo krotke in poslušne, da bi brez vprašanj prestali resničnost na Zemlji, ki je polna bridkosti in teme, trpljenja in zla ter dvojnosti in nasprotij, ki niso potrebna in ki ne obstajajo zato, da bi »spoznali svetlobo«, temveč da bi proizvajali *loosh*. Kdorkoli trdi, da smo na Zemlji zato, da bi se »naučili lekcij«, »odplačali karmo«, »izkusili hudo, da bi spoznali dobro« ali »trpeli za lastno dobro«, je ali arhont ali so ga pogojili arhonti ali pa človeška prepričanja, ki so nam jih vstavili arhonti.

»Čakre«, matrica in srce: Isabella trdi (in pri tem ni edina), da »čakre« ne obstajajo. Isabella se je s človeškim energijskim poljem ukvarjala skoraj petnajst let in pravi, da izgleda to polje, ko ni blokirano, kot enotno polje ovalne oblike in da ni razdeljeno na dele, portale ali tisto, kar imenujemo »čakre«. Videla je energijske smeti matrice okrog delov telesa, ki se ujemajo z delovanjem organov ter žlez, in zanimivo, da naj bi se »čakre« nahajale ravno tam. Vidno kopičenje energije, ki preprečuje njen naraven pretok po kanalih in meridianih, je bilo neposredno povezano s čustvenimi in fizičnimi težavami ljudi. Na teh delih telesa so bile v biopolju prisotne blokade, odprtine, poškodbe, raztrganine in razpoke, kar je omogočilo vdor negativnih energij iz matrice. Isabella v biopolju ni videla »portalov z matrico«, o katerih govorijo nekateri. Poškodbe biopolja si lahko povzročimo sami (izbruh jeze deluje kot notranja bomba, ki naredi v biopolju luknje, najpogosteje v predelu trebuha (»solarni plexus«) in če vpijemo na druge tudi v predelu grla (»grlena čakra«)) ali pa so posledica zunanjih vplivov (če drugi usmerijo izbruh jeze v nas). Poškodbe biopolja okrog prsnega koša (»srčna čakra«) povzroči zlasti zlomljeno srce, zaradi česar ostane to energijsko polje odprto in vanj lahko vstopijo energijski paraziti ter smeti iz matrice. Večina ljudi doživi neko obliko zlomljenega srca med starostjo šestih mesecev in enega leta. Zakaj pride do tega? Srce igra ključno vlogo pri zagotavljanju, da ostane sistem energijske obrambe nedotaknjen. Nezlomljeno odprto srce ponovno napolni in izgradi biopolje z »višjimi« energijami našega bivanja – gre za naravno obrambo pred energijami iz matrice. »Odprto srce« ne pomeni, da objemamo vse ljudi po vrsti, temveč je naraven kanal energije in čeprav ga v matrici ni mogoče ohraniti nedotaknjenega, ga je z duhovnimi vajami mogoče obnoviti. Na kakšen način je odprto srce tarča matrice? Ste vedeli, da je gibanje energije po energijskih kanalih in meridianih neposredno povezano s stanjem bivanja? Jeza, odziv boj ali beg, strah in stres prekinejo pretok energije v srce in zlomljeno srce je za arhonte verjetno eden najbolj potentnih virov *loosha*. Bolj ko imamo zlomljeno srce, bolj je zaprto energijsko srce in več blokad ter energijskih parazitov imamo. Poškodbe biopolja ravno tako povzročijo alkohol, antibiotiki, droge, nezdrava spolna dejavnost, operacije, psihedeliki in zdravila. Obstoj »čaker« in zamisel, da so »portali z matrico«, je treba vzeti z rezervo. Zdravo človeško energijsko polje izgleda kot enoten »mehurček« ene ali dveh (v redkih primerih treh ali štirih) barv, a zagotovo ne sedmih. Zdravo biopolje, ki ima obliko torusa, je čvrsto in ni razdeljeno na dele, portale ali vrtince, kar potrjujejo fotografije avre in znanstvenih meritev človeškega biopolja. Obstoj »čaker« je torej konstrukt uma, namenjen vizualizaciji pretoka energije.

Vrste loosha in entitet: Vsako dejanje in misel spremlja čustvo oz. z besedami dr. Joa Dispenze: »Vsakič, ko pomislimo, ustvarimo kemikalijo.« Prav tako ustvarimo čustvo, ki povzroči, da se sprostijo kemikalije, kar ustvari elektromagnetni val energije. Elektromagnetni odtis misli, čustev in stanj bivanja določa našo vibracijsko frekvenco, ki postane naš energijski odtis. Povedano drugače: vsaka misel in čustvo ustvari energijo. Spekter čustev je širok, v splošnem pa jih lahko razdelimo na pozitivna (blaženost, ekstaza, ljubezen, navdušenje, sreča, veselje itd.) in negativna (bridkost, jeza, krivda, osamljenost, sram, strah itn.). Tudi druga bitja na Zemlji proizvajajo tako negativna kot pozitivna čustva – samo pomislite na odziv psa, ko pridete domov. **Vsako stanje bivanja oddaja energijske frekvence, ki jih druga bitja občutijo in ki jih je mogoče izmeriti ter zbirati, in to oddajanje energije se imenuje loosh.** Gre za izraz, ki ga je skoval Robert Monroe, ki je ugotovil, da se **arhonti hranijo z vsemi oblikami energije, ki jo oddajajo živa bitja, ne le z negativno.** Monroe pravi, da ustvarja osamljenost najbolj potenten *loosh*. Je še kdo presenečen? Poglejte, kaj se dogaja na Zemlji, kjer človeški stik izpodriva zasvojenost z napravami. V knjigi *Far Journeys* piše Monroe o tem, da sta ljubezen in predanost (vključno z versko predanostjo) najbolj čisti, dragoceni in zaželeni obliki *loosha*, čeprav tega nočemo slišati, saj smo za ljubezen prikrajšani in po njej hrepenimo. To predstavlja šok, saj nas religije učijo, da je »pravilen« način življenja brezpogojna ljubezen in predanost bogu. Človeška narava protestira temu, da je tudi ljubezen oblika *loosha*. Zakaj? Ker smo bili pogojeni, da je ljubezen »sveta«? Ker se, ko jo občutimo, počutimo dobro? Ali ker zagotavlja nadaljevanje vrste – ustvarjanja še več subjektov za sistem? Če so človeštvo ustvarili arhonti z namenom ustvarjanja *loosha*, zakaj imamo potem sposobnost ustvariti ljubezen? Zakaj ne bi bila vir hrane za arhonte, ki je ne občutijo? Gre za najbolj potentno frekvenco, ki daje energijo, motivira, pomlaja in zdravi. Ljubezen iščejo vsa bitja in arhonti niso izjema.

Če je ljubezen najbolj potentna oblika *loosha*, zakaj ni potem Zemlja ljubeč planet? Monroe pravi, da so arhonti to ugotovili šele, ko so že uvedli zbiranje *loosha* bridkosti; poleg tega je v ljudeh lažje vzbuditi strah in trpljenje kot pa ljubezen. Koliko ljudi občuti brezpogojno ljubezen? Zelo malo. Kaj pa bridkost, jezo, strah in trpljenje? Vsak. Zakaj ne bi arhonti starega sistema bridkosti zamenjali z novim sistemom ljubezni? Za uvedbo globalne družbe, ki bi temeljila na ljubezni, bi bilo treba ponastaviti človeške subjekte, ki so nagnjeni k bridkosti, in jih zamenjati s takimi, ki bi bili nagnjeni k ljubezni; poleg tega bi bilo treba zamenjati in nadgraditi sistem za zbiranje *loosha*. To za človeštvo sicer ne bi bilo slabo – pa bi arhonti to naredili, glede na to, da njihov cilj niso srečni ljudje?

Danes je veliko govora o tem, da gre nova Zemlja v resničnost, ki bo temeljila na ljubezni, in da gre stara Zemlja v tehnološko spremenjeno človeštvo. Z vidika proizvodnje *loosha* ne bo razlike, saj bosta obe Zemlji proizvajali *loosh* visoke kakovosti. Mnogi pravijo, da bomo s pozitivnimi čustvi arhonte »izstradali«. Pa to res drži? Ne, ko je govora o arhontih, in ja, ko je govora o »vrtni različici« nefizičnih parazitskih entitet v astralni dimenziji, ki se hranijo z negativno energijo. Razlika med enim in drugim je sledeča: če ne gre za obred žrtvovanja ali za nekoga, ki ima velik globalen oz. političen vpliv, se arhonti s posameznikom ne ukvarjajo, saj je količina *loosha* za njihove potrebe zanemarljiva. Arhonti se hranijo z energijo celotnega človeštva in za njeno zbiranje uporabljajo tehnologijo. Druga razlika je, da se arhonti hranijo z vsemi oblikami človeške energije. Tretjič, arhonti se ne pilepijo na posameznika in ne živijo

v njegovem biopolju. Mnogo otrok do petega leta starosti vidi »vrtno različico« parazitov, potem pa to sposobnost izgubijo. Ta bitja se hranijo le s čustvi nizkih frekvenc (bridkostjo, trpljenjem in zlasti strahom). Večina ljudi ima v biopolju dve ali tri entitete; izjema so ljudje, ki so duševno nestabilni ali zelo nesrečni, jemljejo droge ali psihedelike in tisti, ki so zaposleni v bolnišnicah, domovih za ostarele, ustanovah za duševno zdravje, zaporih ipd. Tako Robert Monroe kot Isabella trdita, da ga ni načina, s katerim bi arhonte izstradali, nehali biti baterije zanje in premagali sistem, saj vsaka pora človeškega obstoja ustvarja *loosh*. To je razlog, zakaj smo bili ustvarjeni.

ŽIVLJENJE PRED ROJSTVOM IN PO SMRTI

Pogojevanje pred rojstvom: Na YouTube-kanalu JeffMara Podcast je ena od gostij spregovorila o tem, da z možem zaradi trenutnega stanja sveta nista hotela imeti otrok. Potem je z njo stopila v stik duša in jo začela nagovarjati, naj postane mama. Na začetku je imela pomisleke, potem pa ji je duša rekla, da bo v nasprotnem primeru prekrižala račune celotni skupini bitij na drugi strani. Duša je rekla, da bodo bitja prišla v to resničnost zato, da bi popravila tisto, kar na Zemlji ni v redu. Ženska je občutila navdušenje, da je bila izbrana kot del »večjega načrta«. Potem je duša začela obiskovati še moža, dokler se nista odločila za otroka. Ni dejstvo, da je duša uporabila krivdo in pritisk, medtem ko je vedela, zakaj nista hotela imeti otrok, malce sumljivo? Duša se je počutila »izbrano«, da je šla na Zemljo, in rekli so ji, da ima za izpolnit »velik namen«. Duše so pričakovale, da jim bo na Zemlji lahko ter da se bodo igrale in uživale, tako kot so na astralni dimenziji, zamolčali pa so jim izzive in trpljenje, ki je bilo pred njimi. Ko je ženska otroka rodila in je začel govoriti, ji je povedal, da se spomni »večdimenzionalnega stroja«, kjer so vanj šli mrličji in ven prišli dojenčki. Ženska je izvedela marsikaj, po osmem letu pa so spomini izginili – tako kot verjetno tudi »namen«, zakaj je otrok prišel na Zemljo. Druga ženska je povedala, da se je njena hči spominjala podpisa pogodbe in da je bila navdušena, da bo prišla na Zemljo, potem pa je bil občutek tak, kot da bi jo iz razkošnega hotela brcnili na ulico. Tretja ženska je komunicirala s prihajajočo dušo, ko je bila noseča; ta ji je sporočila, da prihaja na Zemljo, da bi se igrala s starejšo sestro in starši ter uživala na potovanjih. To je vse, kar na Zemlji počnemo – uživamo in se igramo! Na YouTube-kanalu Endless Possibilities Podcast je Gareth Duignam, ki je napisal knjigo *Waking up from the Dream (Prebujenje iz sanj)*, z Isabello delil spomine iz časa pred rojstvom. Povedal je, da je bil na modrem in škrlatnem kraju, kjer so bitja izgledala kot trikotne geometrične oblike zavesti, ki so komunicirale telepatsko. Šlo je za neko vrsto astralne dimenzije, kjer je bival med človeškimi življenji in načrtoval naslednje življenje na Zemlji, da bi »izpolnil poslanstvo« in »pomagal človeštvu«. Gareth je povedal, da je bil postopek zelo mehanski – da si obraz prislonil k nečemu, kar je izgledalo kot očala za navidezno resničnost, potem pa si nenadoma izgubil spomine in se znašel na Zemlji. Ko so se mu spomini vrnili, se je spraševal, kako je lahko ponovno nasedel triku.

Zanimivo, da vsi, ki se poslužijo regresije, imajo obsmrtno izkušnjo ali se spomnijo časa pred rojstvom, verjamejo, da imajo za izpolnit »velik namen«. Tako v življenju pred rojstvom kot

tudi po smrti duše programirajo, da začnejo verjeti, da bodo na Zemlji stvari spremenile. Večini duš rečejo, da gre za »tajno poslanstvo«, ki jim ga zaradi »lastne varnosti« ne morejo razkriti. Ljudje do osmega leta navadno pozabijo, kaj je to »poslanstvo«, tisti pa, ki se spomnijo, da so prišli na Zemljo pomagat, se ne spomnijo točno, pri čem. Nekateri pridejo sami do zaključka ali pa jim »duhovni voditelji«, duhovni zdravitelji ali mediji povejo, da je njihovo »poslanstvo«, da preprosto so in da ustvarjajo določeno frekvenco. Je ta frekvenca slučajno *loosh*? Se je komu kdaj posvetilo, da je naše »poslanstvo« pomagati arhontom zbirati bolj potenten *loosh* in da nimajo travmatična življenja, ki smo jih načrtovali in sprejeli, nič opraviti s »hitrejšo potjo do prebujenja« in »razvojem duše«? Nam angeli, arhonti, »duhovni voditelji«, starešine, upravitelji itd. o našem namenu povejo le polresnice, ostalo pa si zgolj domišljamo? Ali nas vodijo v ustvarjanje prepričanj, s katerimi sami sebe mirimo, da bi naredili življenje znosno in nesmiselom pripisali smisel? Bi nas prisilili v pogodbe brez možnosti prekinitve in bi se nam, če se hočemo pritiskom upreti, prikazali in zašepetali, da nam gre dobro in naj svojo pot nadaljujemo? Ali nas med obsmrtnimi izkušnjami opomnijo, da smo se »strinjali« ter vse skupaj celo »načrtovali« in da se moramo zato vrniti? Bi nas, ko hočemo vsemu skupaj narediti konec, znova in znova rešili ter oživili in nas prepričali, da imamo na Zemlji za izpolnit »velik namen«, ki ga še ne poznamo? Ali si ljudje sami izmislimo »poslanstvo« na podlagi izboljšav, ki so na Zemlji potrebne? Ali bi nas poslali nazaj na Zemljo le zato, da bi še naprej zagotavljali *loosh*? Bi nam rekli »Vedno se spomni, kako si ljubljen.« samo zato, da bi nas potolažili in da bi lažje prenesli negativnosti na Zemlji, potem pa bi se umaknili, ko se nad nami izživljajo, nas mučijo, posilijo, pretepejo, zlorabijo in ubijejo v imenu »učenja lekcij«? Bi nas potolažili s svetlobo z drugega sveta, da bi se nehali boriti proti krivicam v življenju in bi pasivno trpeli za neznan »višji cilj«? Pa menda ja ne »milostljiv bog« in »zaupanja vredni voditelji«! Zakaj ne? Ker nas »ljubijo«? Koga imamo v mislih? Stvarnika Yaldabaotha in arhonte, ki nas uporabljajo kot baterije? Raznorazne duhove, ki jim služijo? Nezemljane, ki nas imajo več milijonov let za poskusne zajčke in ki jih častimo kot »bogove«? Kdo je tisti, ki nas »ljubi« in nam želi »najvišje dobro«? **Stoletja pravljič, ki poveljujejo trpljenje, se sesujejo ob spoznanju, da naše trpljenje nima drugega smisla, kot da je gorivo in poslastica za arhonte.**

»Duhovni voditelji« v posmrtnem življenju: Mnogo ljudi sliši za past reinkarnacije, a jo zanikajo na podlagi spominov pred rojstvom. Verjamejo, da so, ker nimajo spominov o tem, da so jih prevarali, temveč se spomnijo načrtovanja življenja z angeli in »voditelji«, sprejeli naslednjo inkarnacijo po lastni volji. Za duše, užete v dimenziji posmrtnega življenja, se reinkarnacija nikoli ne zdi prisilna. Brezhibno organiziran sistem predstavi celoten postopek kot nekaj dobrohotnega, kar je v »najvišje dobro« duše in kar ljudem pomaga prebroditi težave, ki jih čakajo na Zemlji. Uboge duše mislijo, da trpijo zato, da bi »pomagale lastnemu razvoju«; tem naivnim umom se ne posveti, da gre za prevaro, da bi proizvajali *loosh*. Kdo bi hote izbral kaj takega, če bi vedel, da sprejema hladnokrvno manipulacijo? Nihče v dimenziji pred rojstvom in po smrti odkrito ne pove, da nas bodo prelisičili in duša kakršnekoli prevare niti posumi ne. Tako je sistem zastavljen in nič, kar v njem izkusimo, nam ne da slutiti, da gre za prevaro – v nasprotnem primeru ne bi šlo za past. Nekateri ljudje pravijo, da so v posmrtnem življenju občutili neverjetno enost in složnost uma; da so imeli občutek, da

»voditelje« poznajo in da so občutili »pristno ljubezen« do take mere, da ni mogoče, da je šlo za prevaro. Seveda so jo – saj menda ne mislite, da nam bodo projicirali sum?

Ne glede na to, kako trden namen imamo, arhontov v dimenziji posmrtnega življenja ne moremo pretentati in če še vedno mislite, da jih lahko, Isabella svetuje, da aroganco tega prepričanja presežete. Če se iz sistema ujetosti ne uspemo izstreliti v trenutku smrti in če se soočimo z upravitelji ter se z njimi pogajamo – ne glede na to, kako pametni (mislimo, da) smo – smo v sistemu ujetosti. Lahko se še tako upiramo, pa nas bodo prevarali, česar se niti zavedali ne bomo. Naloga upraviteljev je, da nas obdržijo v sistemu ujetosti in nobene možnosti ni, da nas bodo spustili. V tem primeru se bomo spominjali človeškosti in zemeljskih želja, zaradi česar bomo lahka tarča za manipulacijo. Ko smo enkrat v dimenziji posmrtnega življenja, igre ne moremo zmagati, saj bodo arhonti od nas izsilili soglasje na tak ali drugačen način. Lahko nas bodo razorožili tako, da nam bodo odprli srce z »ljubeznijo«, po kateri hrepenimo in ki se ji ne moremo upreti, zaradi česar se nam bo zdela kakršnakoli skrita agenda absurda, ali pa tako, da nam bodo telepatsko projicirali »transparentnost«, zaradi česar jim bomo slepo zaupali ter se jim predali in z lahkoto nas bodo prepričali, da je tisto, kar nam predstavljajo, »edina« in »prava« pot za »razvoj duše«. Arhonti in »voditelji« imajo o nas zapise in poznajo vse naše šibke točke; njihova naloga je, da zagotovijo, da se duša preda njihovim ponudbam. Temu ne smemo nasesti, saj gre za načrtovan sistem ujetosti.

Mnogi pravijo, da se ne spomnijo, da so jih v vrnitev na Zemljo prevarali, in to drži. Odkrito so nas pretentali le prvič – ko smo vstopili v zemeljsko matrico. Angeli, nadangeli in celotna hierarhija »duhovnih voditeljev« ne služi ljudem, temveč matrici in njihov namen je, da jo ohranijo pri življenju. Eden njihovih glavnih ciljev je, da obdržijo »živino« ubogljivo, varno in živo ne glede na vse, kar pomeni, da ljudem na Zemlji zagotovijo konkretno pomoč (nadangela Mihaela lahko npr. prosimo za zaščito, a bog(ovi) ne daj(te), da bi mu rekli, naj nas popelje iz matrice). Duše ljudi, ki so na Zemlji dosegli razsvetljenje, pogosto prepričajo, da se pridružijo »duhovnim voditeljem« na astralni dimenziji in postanejo agenti sistema pod vodstvom višje razvitih »voditeljev«, vendar so tudi slednji podvrženi astralni reinkarnaciji in odplačevanju »astralne karme«. Najbolj razsvetljeni imajo »čast«, da jih učijo neposredno upravitelji, oni pa nato agendo matrice prenesejo svojim učencem. Ti novi »duhovni voditelji« ne lažejo zavestno, vendar delujejo znotraj sistema in so zaslepljeni z lahkostjo ter lepotami astralne dimenzije, v kateri se znajdejo, potem ko »diplomirajo« iz šole na Zemlji; poleg tega so bili na Zemlji pogojeni od arhontov, da ne postavijo pod vprašaj sistema in njegove agende. Tako kot so prepričali ljudi na Zemlji, da podpirajo posmrtno življenje in agendo matrice, tako so prepričali tudi »duhovne voditelje«. Če nismo razsvetljeni, služimo sistemu kot baterije, če pa na Zemlji dosežemo razsvetljenje, je edina možnost, ki arhontom preostane, da nam ponudijo, da postanemo nefizični agenti sistema, saj so nas pogojili, da je to »naraven potek dogodkov«, »služenje človeštvu« in »velika čast«, v resnici pa bomo človeštvo zavajali na enak način, kot so nas na Zemlji. Ljudje imamo to za »diplomiranje« iz šole na Zemlji oz. za naslednjo stopnjo »razvoja duše«. Koliko časa pa traja, da »diplomiramo« oz. dosežemo mokšo? Nekateri se spominjajo, da je za njimi 244 milijonov življenj. Več kot očitno je, da se sistema ne moremo rešiti, če sledimo njegovim naukom – bomo pa nehali imeti fizične inkarnacije in začeli imeti astralne (če bomo neuspešni, pa nas bodo lahko poslali nazaj na Zemljo).

Regresije: Kako je z informacijami o življenju pred rojstvom in po smrti, do katerih pridemo s pomočjo regresije? So lažne? Ja in ne. S hipnozo dosežemo stanje, ki je podobno lucidnim sanjam – gre torej za stanje zavesti na astralni dimenziji. To pomeni, da prihajajo informacije, ki jih ljudje s pomočjo regresije dobijo, iz dimenzij matrice. Vir informacij o »drugi strani« so akaški zapisi in dimenzije pred rojstvom ter po smrti in vse naštetu je del zemeljske matrice. To je razlog, zakaj mnogo ljudi ponavlja isto zgodbo, kako so si Zemljo »izbrali« ter »načrtovali« lekcije, namen in življenje z angeli, »duhovnimi voditelji« in starešinami. Sicer ne gre za laž in vse opisano se je zgodilo, vendar delijo zgodbe obstoječega sistema ujetosti. Ljudje pod hipnozo ponavljajo tisto, kar so jim povedale ter jih naučile entitete in upravitelji na astralni dimenziji, ki obstajajo zato, da zagotovijo reinkarnacijo. To razloži prepričanja, ki jih ljudje s pomočjo regresije dobijo: obstoj »zakona karme«, da je »vse za naše dobro«, da so »boleče lekcije potrebne za razvoj duše«, da »brez trpljenja ne bi poznali veselja« itd. Gre za arhontsko programiranje, ki podpira njihovo agendo in zagotavlja nadaljevanje sistema. Hipnoterapevti in učitelji nevede služijo arhontom kot orodje za programiranje ljudi. Pogojili so nas, da tisto, kar pride od regresij, sprejmemo kot »absolutno resnico«, vendar je prišel čas, da o tem ponovno razmislimo.

Psihedeliki: Ljudje pod vplivom psihedelikov poročajo o mnogih nefizičnih izkušnjah. Nam psihedeliki dajo odgovore, ki nas osvobodijo matrice? Ne. Psihedeliki so gobe in rastline, ki rastejo na Zemlji, torej so del matrice in imajo duhovno obliko, ki je vezana na Zemljo. Te duhovne oblike potem vstopijo v človeško telo in pomagajo ustvariti spremembe v načinu dojemanja sveta. Uživanje psihedelikov spremeni zavest tako, da odstrani določene blokade in filtre možganov, kar omogoči vpogled v nefizično resničnost. Videnja in interakcije potekajo z astralnimi duhovi in entitetami, ki so vezane na Zemljo in ki nam pokažejo, kar hočemo oz. odgovorijo na naša vprašanja. Ko prvič zaužijemo ayahuasco, pogosto srečamo modra bitja, ki govorijo z melodičnim glasom in nam prinesejo izkušnje, ki nam odprejo srce, zaradi česar hočemo vse skupaj ponoviti. Če z jemanjem ayahuasce nadaljujemo, se modra bitja nehajo prikazovati ali pa pokažejo svojo pravo obliko in izkušnje z njimi postanejo temne. Treba je vedeti, da če v telo vnašamo duhove gob in rastlin, to razcefra biopolje in okrni energijsko ohrambo, kar omogoči vstop entitetam »vrtne vrste« (to velja zlasti v primeru uživanja ayahuasce). Pogosto se zgodi, da postane človek na ayahuasce ali veliki količini gobic vstopna točka za oz. prenašalec temnih entitet, ki lahko potem skočijo na ljudi okrog njega. Človek postane neke vrste kanal, ki pošilja energijo v temno dimenzijo, in istočasno odprt portal za entitete iz teh dimenzij, da pridejo v in vplivajo na človeško dimenzijo. Isabella ne priporoča, da vabite nevidne sile, naj se z vami združijo ali vas uporabljajo kot kanal, saj imajo te sile svojo agendo. Pri psihedelikih ne gre za arhonte, temveč za »vrtno vrsto« parazitskih entitet, vključno z določeno vrsto reptilskih bitij. Ne glede na izkušnje s psihedeliki se interakcije z duhovi odvijajo na nevidni zemeljski ali astralni dimenziji zemeljske matrice. Gobe in rastline na Zemlji ne omogočajo dostopa do onkraj matrice.

TEHNIKE ZA IZHOD IZ ZAČARANEGA KROGA REINKARNACIJE

Zakaj se vaj posluževati: Razlogov, zakaj je vredno delati dihalne vaje in izvajati nočno meditacijo, je več: ker aktivirata češeriko in izključita analitični um, kar omogoča dostop do spominov in videnje onkraj tretje dimenzije; ker omogočata, da očistimo podzavestni um; ker se z njima naučimo upravljati dušo, ko smo še živi; ker omogočata, da po želji zapustimo telo in potujemo v pravo praznino ali da raziščemo in izkusimo vzporedne časovnice ter življenja v drugih dimenzijah; ker lahko z njima odpravimo bolezni in razvijemo »paranormalne« sposobnosti; ker omogočata, da se znebimo strahu pred fizičnim nelagodjem, neznanim ter smrtjo, in ker omogočata rešitev iz matrice ter začaranega kroga reinkarnacije, saj s kvantnim potovanjem zaobidemo astralno dimenzijo. Mnogi čakajo, da bo prišel odrešenik, vendar zakaj bi čakali na zunanjega odrešenika, glede na to, da se je to početje v preteklosti še zmeraj izkazalo za jalovo? Ljudje moramo vzeti moč nazaj v svoje roke.

Med ljudmi krožijo teorije, da se lahko začaranemu krogu reinkarnacije izognemo tako, da gremo namesto skozi svetlobni predor bele barve skozi predor drugačne barve; tako, da se izognemo posmrtni dimenziji oz. tako, da izjavimo, da hočemo domov. Isabella pravi, da je svetlobni predor bele barve tako močan, da se mu je nemogoče upreti in da nas bo potegnil vase ter da vodijo predori vseh barv na isti kraj, le ven prideš na različnih koncih začaranega kroga reinkarnacije. Če pravimo, da hočemo domov, smo v podrejenem položaju – komu to govorimo? Upraviteljem? Duša se v začarani krog reinkarnacije ujame takoj po smrti telesa in če gremo skozi svetlobni predor ter se soočimo z upravitelji, je prepozno, saj nas berejo kot odprto knjigo in nam bodo pokazali mnogo krajev, kjer se bomo počutili »doma«, vendar bodo vsi znotraj sistema ujetosti. Isabella trdi, da je edina metoda, ki zagotavlja izhod iz matrice oz. pasti reinkarnacije, kvantno potovanje.

Prebujenje kundalinija proti *looshu*: Vaje so prav tako namenjene prebujenju in nadzoru nad kundalinijem, ki je »gorivo«, ki dušo kot raketo skozi vrh glave izstreli izven matrice. Pri tem je treba vedeti, da kundalini ni *loosh*. *Loosh* so energijske frekvence, ki jih ustvarjajo organizmi kot odziv na življenjske izkušnje in ljudje proizvajamo *loosh* kot stranski produkt čustev. *Loosh*, ki ga proizvajamo, lahko arhonti uporabijo kot hrano zase in »gorivo« za svojo resničnost, kundalinija pa ni mogoče zbirati. Kundalini je oblika prane oz. univerzalne življenjske energije, ki jo poznamo kot spolno energijo. Gre za mogočno ustvarjalno silo, ki ustvari novo življenje, nam daje vitalnost itd. Pri večini ljudi je kundalini zgoščen v korenski čakri na dnu telesa, kjer poganja spolni nagon, če pa ga spravimo iz spodnjega dela telesa v zgornjega, služi kot »gorivo«, ki poganja zunajtelesne izkušnje. Kundalini je pri večini ljudi mirujoč ter skrit in potrebno je namerno prizadevanje, da ga prebudimo; skrit je verjetno zato, ker je aktiviran kundalini del vstopnice v svobodo. Človek z aktiviranim kundalinijem ponovno dobi dostop do notranje moči in »paranormalnih« sposobnosti; bistveno težje ga je nadzorovati in spremenijo se njegova čustva, perspektiva, stanje bivanja ter življenje. Te spremembe ga vsaj deloma odklopijo od sistema in arhonti se tega bojijo, zato hočejo prebujenje kundalinija preprečiti ali pa ga predstavijo kot »nevarnega«. Pri prebujenju kundalinija je največja ovira odpor telesa, ki služi matrici. Obstajata dva načina prebujenja kundalinija: tradicionalen počasen način in netradicionalen hiter način, ki je zaželena metoda za izhod iz matrice. Kronska čakra

na vrhu glave je izhodna točka za dušo. Ko se kundalini giblje hitro, ustvari dovolj hitrosti in ognja, da to čakrov trenutku odpre in dušo reši prijema telesa, kar povzroči nezavest, in človek izkusi pravo praznino tukaj in sedaj. Vaje nas osvobodijo telesa, uma, ega, človeškosti in vseh struktur matrice; pristanemo v stanju pred matrico, kjer ponovno izkusimo svobodo čiste zavesti ustvarjanja – strukturo duše. Ko se izhodna točka odpre, ostane taka, razen če je ne zapre pretirano nezdrav način življenja ali če vaje opustimo. Tako lahko izkusimo pravo praznino znova in znova in to sposobnost moramo spremeniti v večino in postopek nam mora postati znan, saj bomo isto storili v trenutku smrti. Ne razvijamo veščine za telo, temveč za dušo.

Med duhovnimi ljudmi kroži mnogo zgodb o »nevarnostih« kundalinija, vendar je to namenjeno zastraševanju, da ne bi z vajami niti začeli. Sicer ima lahko prebujenje kundalinija zaradi neprevidnega ravnanja tudi stranske učinke pri ljudeh, ki niso pripravljeni ali so duševno nestabilni, vendar ni njegova aktivacija nič bolj nevarna od jemanja psihedelikov. Prebujenja kundalinija se je treba lotiti s spoštovanjem, saj gre za mogočno silo. Ko se kundalini prebudi, se dvigne po hrbtenici in odstrani umetno nameščene mehanizme poneumljanja, ki smo jih dobili med gensko manipulacijo telesa. Nekoč smo imeli sposobnosti nedotaknjene, a to je upraviteljem predstavljalo grožnjo, zato so odstranili sposobnosti za višje videnje. Dostop do resnice in sposobnosti se nahajajo v »speči DNK«, ki pa ni bila vedno »speča« – tako so upravitelji naredili namenoma, da je bilo človeštvo lažje nadzorovati in z njim manipulirati. Ljudje s hudimi okvarami možganov imajo do teh sposobnosti pogosto dostop, ko pa si možgani opomorejo, izginejo – ni s tem nekaj narobe?

Prva izkušnja prebujenja kundalinija je ponavadi zelo intenzivna, potem pa se stvari s časom normalizirajo – je podobno, kot ko prvič zaužijemo alkohol, marihuano ali psihedeliike. Ko se kundalini prebudi in vzpne po hrbtenici, boste imeli občutek, da vaše telo gori, morda se boste tresli in kričali. Sledila bo eksplozija v glavi, ki jo boste slišali le vi, potem pa boste telo kot raketa zapustili skozi vrh glave in vse bo postalo tiho in mirno. Prava praznina izgleda kot črn ocean ničesar in ljudje v tem stanju občutijo blaženost, ki je ni mogoče opisati z besedami. Ne skušajte iskati sebe kot človeka, saj tam niste kot človek, temveč kot osnovna struktura duše. Če boste ostali zbrani, boste občutili mir in popolnost tega prvobitnega polja ter sebe izkusili kot del zavesti vsega, če pa vas potegne nazaj v telo – brez skrbi, saj je jutri še en dan. Najbolje je, da sedite na tleh in ste naslonjeni na steno, z blazinami pod in okrog vas. Potrebujete trdo podporo, da bo hrbtenica ravna in telo podprto; prav tako naj v okolici ne bo luči, sveč, velikih kristalov, ostrih predmetov ali robov. In ne pričakujte, da se boste iz telesa izstrelili prvič – Isabella je za to potrebovala več let vsakonočne prakse.

Dihalne vaje in nočna meditacija: Če se hočemo rešiti začaranega kroga reinkarnacije oz. doseči stanje samadhija, sta poleg discipline, poguma in vztrajnosti potrebni prava tehnika dihanja in nočna meditacija. Prava tehnika dihanja se imenuje *Cosmic Cobra Breath* oz. *Tantric Kriya Kundalini Pranayam*. Gre za duševno-duhovno tehnika dihanja, ki jo poznajo skoraj vse mistične tradicije in ki jo je človeštvu prinesel Babaji. Obstaja več različic te tehnike in njena uporaba je odvisna od namena. Različica, ki jo uči Isabella, je namenjena prebujenju kundalinija ter izstrelitvi iz začaranega kroga reinkarnacije in je plod desetletnih izkušenj,

temelji pa na delu dr. Joa Dispenze, svetovnega strokovnjaka na področju povezave med telesom in umom. Ime *Cosmic Cobra Breath* izvira iz tradicionalnega opisa kundalinija – da je zvit na dnu hrbtenice, torej da izgleda kot speča kobra. Dihalne vaje omogočajo varen način prebujenja kundalinija in ne dovolijo, da bi se dvignil, dokler telo na to ni pripravljeno; to je razlog, zakaj z njimi nima smisla hiteti, pa tudi skrbeti ni treba, da ne bi bili pripravljene. Ne vadimo za jutri ali za naslednji teden, temveč za konec življenja. Kdaj bomo stanje samadhija dosegli, je odvisno od vsakega posameznika; prav tako ni cilj izkusiti absolut enkrat, temveč redno vstopati v pravo praznino.

Obstaja razlog, zakaj začnejo menihi vseh tradicij z vajami v temi sredi noči, torej pred zoro. Ure med 1. in 4. zjutraj veljajo za »svete ure«, saj je takrat kemija možganov drugačna kot podnevi in povezava z božanskim neposredna. Sicer lahko meditacijo izvajamo tudi podnevi, vendar učinek ne bo isti; ko posije Sonce, se kemija možganov namreč spremeni, kar oteži zunajtelesne izkušnje. Če vadimo pred spanjem, bomo resda imeli zanimive sanje, vendar se to odsvetuje, saj smo na koncu dneva navadno utrujeni. Tudi sredi dneva ni pravi čas za vaje, saj je leva hemisfera možganov najbolj aktivna ravno čez dan. Meditacija se ne priporoča, če ste zaužili alkohol (zniža vibracijo in povzroča nezbranost), če ste se najedli (telo potrebuje energijo za prebavo, lahko povzroči bruhanje) ali če ste seksali (ker je rezervoar prazen, saj se je kundalini sprostil med seksom). Priporoča se, da greste za nekaj ur spat, nato se zbudite in delate vaje, po koncu pa še malo zaspate. Če vas skrbi, da se ne boste naspali – brez skrbi, saj vaje telo pomladijo, revitalizirajo in pripomorejo k zdravju; Isabella trdi, da boste zjutraj bolj naspali, kot če bi celo noč spali. Pri tem je pomembno, da ostanete v temi in ne prižigate kakršnegakoli vira svetlobe; prav tako se ne sme uporabljati naprav, ki oddajajo beli ali moder spekter svetlobe (lahko pa rdečega). Priporoča se uporaba spalne maske in smiselno si je vnaprej pripraviti napravo za poslušanje meditativne glasbe.

Ovire na poti k uspehu: Recimo, da ste se odločili, da boste z vajami začeli. Bo vadba lahka? Nikakor ne. **Če bi se bilo začaranega kroga reinkarnacije lahko rešiti, nas večina ne bi bila na Zemlji.** Ali boste doživeli motnje in ovire? Seveda, zato je najboljši zaveznik trdna odločnost. Telo, um in ego, ki služijo matrici, bodo ustvarili tako velik odpor, kot je mogoče, in vam na pot postavili notranje ovire; vaša naloga je, da vztrajate in jih premagate. Najpogostejše ovire na poti k uspehu so:

- **motnje matrice:** Matrica ve, da bi se radi rešili in zunanje motnje se začnejo tako, da vam ponudi nekaj, čemur se ne morete upreti ali s čimer se ne morete spopasti (bivši partner, motnje od prijateljev in družine, zahtevne okoliščine; pojavitev dobrih stvari, ki vas navdušijo (nova služba, zaljubljenost itd.)). Če pride do veselega dogodka ravno takrat, ko nameravate z vajami začeti, ste z njimi ravno začeli ali ko se pokažejo rezultati, gre za pozitivne zunanje motnje, da bi z vajami nehali in vso pozornost namenili novi stvari. Uživajte v dobrih novicah, vendar prepoznavajte, da gre za motnje in ne glede na vse z vajami nadaljujte. Če to ne deluje, sledijo negativne zunanje motnje (zahtevne okoliščine, ki se pojavijo nenadoma), cilj katerih je iz vsakdana narediti pekel, da za vaje ne bi imeli energije. To služi kot opozorilo, s kakšnimi silami imamo opravka in da osvoboditev od sistema ni mačji kašelj.

- »vsebinska motnja aktivnosti in pozornosti«: Večina ljudi stalno išče nove informacije, nove metode, nove modalnosti, nove tehnike, novo, novo, novo, kar služi kot velika ovira pri globokem duhovnem potovanju in sposobnosti, da razvijemo večšino, ki bo trajala. Razvoj veščin zahteva svoj čas in če začnete z drugo modalnostjo po enem ali dveh tednih, ker se »nič ne dogaja«, si ne date priložnosti za uspeh. Razvoj veščin zahteva čas, disciplino, doslednost in osredotočenost.
- iskanje bližnjic: Saj veste, kako pravi modrost: »Najdaljša pot do cilja vodi po bližnjici.«
- notranje ovire:
 - miselne motnje (nimam časa, utrujen sem, moram na stranišče ipd.)
 - Stres, zasvojenost s stanjem ali kemijo odziva boj ali beg; hiperaktivna leva hemisfera možganov, zaradi česar se ne morete sprostiti, sedeti pri miru ali umiriti uma.
 - Težave z negotovostjo in zaupanjem, zaradi česar se ne morete sprostiti.
 - Nestrpnost in razmišljanje »zakaj se ne dogaja«, kar vodi v razočaranje in spogledovanje z drugimi modalnostmi, zaradi katerih vaje opustite.
 - Če hočete izsiliti rezultat tako, da z vajami pretiravate, to povzroči, da pristanete v praznini, preden ste spoznali stranske učinke prebujenja kundalinija ali kaj pričakovati, zaradi česar vaje opustite, saj spoznate, da niste bili pripravljeni.
 - Perfekcionizem in »potreba« po nakupu »pravih« nepotrebnih stvari za vaje ter začetek z vajami šele, ko jih dobite, kar vodi v nenehno odlašanje.
 - Zamisel, da morate pred začetkom vaj narediti tisoč stvari, da bi se »pripravili«, kar vodi v odlašanje.
 - Razumevanje vaj kot »stranskega projekta«, ki se ga boste lotili ob »pravem času« in na »pravem kraju«, kar povzroči, da se vaj ne lotite, saj »pravi čas« nikoli ne pride.
 - Mišljenje, da je dovolj ena izkušnja prave praznine, zaradi česar nehate, preden razvijete večšino.
 - Razumevanje vaj kot »opravka«, zaradi česar se jim boste izogibali.
 - Če krivate vaje za stvari, ki nimajo z njimi nič skupnega (bolezen itd.).
 - Prepričanje, da ste »prestari«, »prešibki«, »preutrujeni«, »prezaposleni« itd., zaradi česar z vajami ne začnete. Dokler imate bister um in lahko dihate, lahko vaje delate.
 - nedoslednost: Vaje je treba delati vsako noč. Če v začetni fazi naredite premor, boste ponovno začeli z ničle. Odprava telesnega neudobja je kot treniranje živali. Za uspeh je treba vaje delati vsak dan, dokler se telo ne vda vaši volji in ne razvije navade, kar navadno traja štiri do šest tednov. Ko to dosežete, se bo telo podredilo in ne boste več potrebovali budilke, da bi se ponoči zbudili; prav tako ne boste več utrujeni in se boste vaj veselili.

Če ste razočarani, ker še niste dosegli prave praznine, to razočaranje prebolite. Vaje delate zato, da vidite, **kaj** se bo zgodilo, ne kdaj se bo zgodilo. Vsi, ki so vaje delali zgolj iz radovednosti, so dosegli rezultate. Če zjutraj čutite, da niste naspani, pomeni, da se v vaje ne

poglobite dovolj (to se dogaja ljudem s preveč aktivno levo možgansko hemisfero, težavami z zaupanjem ali zasvojenostjo z odzivom boj ali beg). Če pride do tega, naredite eno serijo dihalnih vaj, nato sedite v meditacijo, da um utihne, potem naredite še eno serijo dihalnih vaj in nato še nekaj časa sedite.

Potencialni stranski učinki: Človeško telo ima prirojen strah pred temo, kar je naravno za vrsto bitij, katerih čutila niso namenjena delovanju v njej. Največja prepreka pri izhodu iz telesa je strah in najboljši način, da ga premagamo, je, da um pred meditacijo pripravimo, torej da se prepričamo, da bo vse v redu. Najpogostejši stranski učinki dihalnih vaj in nočne meditacije so: omotica; neprostoVOLjno tresenje glave, nog, ramen, rok ali celega telesa; občutek, da boste bruhalo (če ste se pred vajami najedli); občutek, da boste omedleli (vaje delujejo!); hitro ali glasno bitje srca (srce dobiva dodatno energijo – ni problematično, razen če nimate večjih težav s srcem), pritisk v glavi ali na njej, glava se zavihti nazaj (zato je podpora obvezna), vročina in pot, neprostoVOLjni zvoki; občutek, da se ločujete od sebe; pojavitev izgubljenih spominov, solze in žalost ter občutek, da naslednji dan niste zbrani oz. da ste bolj dovzetni. Stranske učinke preprosto ignorirajte in slej ko prej bodo zbledeli. Samo pomislite, koliko hudega človek doživi v eni inkarnaciji na Zemlji, pa bo to vse skupaj postavilo v kontekst. Vedite v globino srca, da vam vaje ne morejo škoditi, vam pa lahko prinesejo vstopnico za osvoboditev duše. Naj bo vaša namera močnejša od taktik zastraševanja telesa, uma in ega.

Prizemljitev: Če nočna meditacija deluje, boste naslednje jutro ugotovili, da niste zbrani oz. da ste bolj dovzetni kot ponavadi. To je normalno, saj se zviša vaša frekvenca in sčasoma se boste na to navadili. Če okolje in vreme dopuščata, pojdite bosi za petnajst minut iz stanovanja, saj vas bo to povezalo z Zemljinim magnetnim poljem in potegnilo nazaj v telo, lahko pa tudi natančno opazujete okolico (naravo, rastline, živali itd.), saj osredotočanje na podrobnosti aktivira levo možgansko hemisfero. Če to ni mogoče, natančno opazujte predmete v stanovanju, lahko pa tudi pojedite kaj težkega, npr. meso, kar bo znižalo vašo frekvenco.

PRESEČI PAST

Manifestacija dobrega življenja: Čeprav živimo v sistemu, zasnovanem, da se hrani z energijo trpljenja, so v matrici mogoče tudi dobre stvari. Če poznamo algoritem matrice in vložimo trud, si lahko ustvarimo srečno in izpolnjujoče življenje. Večina ljudi je slišala za **zakon privlačnosti**, površinsko različico katerega je popularizirala knjiga *Skrivnost*. Treba je vedeti, da zakona privlačnosti ne **uporabljamo**, temveč ga dnevno **živimo** – ne glede na to, ali ga poznamo ali ne. Osnovna razlaga zakona se glasi: **kar damo, tisto dobimo**. Žal večina ljudi ta zakon razume preveč površinsko, zato ne manifestirajo življenja, ki si ga želijo. »Kar damo, tisto dobimo.« ne pomeni, da če smo do drugih prijazni, potem bodo tudi oni prijazni do nas. Na površinski ravni gre za to, da **tisto, na kar se osredotočimo, postane večje**. Zamislite si, da

ste opazili rdeč avtomobil, ki vam je všeč. Avtomobil občudujete, se nanj osredotočate ter z njim čustveno povežete in potem začnete kar naenkrat videvati cel kup rdečih avtomobilov. Ali to pomeni, da se je število rdečih avtomobilov na svetu povečalo? Ne – »večje« število avtomobilov vidi le **tisti, ki jim posveča pozornost**. Isto velja za večje fenomene. »Tisto, na kar se osredotočimo, postane večje.« ne pomeni, da postane večji fenomen, ker se na njega osredotočimo, temveč da **ko se na nekaj osredotočimo, začnemo videti potrditve njegovega obstoja**; če istemu fenomenu pozornosti ne posvečamo, bomo nehali videti potrditve njegovega obstoja. Ali to pomeni, da je izginil? Ne. Pri tem ne gre za čarovnijo, temveč za to, da so človeški možgani zasnovani tako, da izločijo tisto, na kar se ne osredotočimo, odzivamo in česar ne opazimo. Ista načela veljajo za posvečanje pozornosti uspešni manifestaciji in občutenju iskrene hvaležnosti ter navdušenja, ker je bila uspešna. Če ravnamo tako, bomo dobili še več istega in naše »moči manifestacije« se bodo povečale. Po istem principu deluje tehnologija: če npr. na YouTube gledamo posnetke mačk, nam bodo naslednjič, ko bomo YouTube odprli, algoritmi ponudili še več posnetkov mačk. Kako ustvariti svojo resničnost z interakcijo s poljem neskončnega potenciala in meditacije, uči dr. Joe Dispenza.

Obstaja pa še globlja raven razumevanja načel, ki vladajo resničnosti, kar je ključno za uspešno manifestacijo. Program, v katerem živimo, prebere naše stanje bivanja in prinese še več istega. To je pravi pomen trditve »Kar damo, tisto dobimo.«, ki se imenuje tudi »vibracijsko ujemanje«. Vibracijsko ujemanje z resničnostjo, ki si jo želimo, je ključnega pomena pri manifestaciji želenega. To je najbolj očitno pri ljudeh, ki so opravili notranje delo. Sprememba vibracijskega ujemanja je neločljivo povezana s tem, da presežemo travmatično programiranje, ki teče v »algoritmu« manifestiranja in izvira iz pogojevanja v otroštvu. Če travmatično pogojevanje presežemo, se spremeni vibracijsko ujemanje, kar olajša manifestiranje želene resničnosti. Ne nasedajte newagevskim zamislim, da so travme »iz preteklih življenj«, »karmične«, »vnaprej določene« ali da smo se z njimi »strinjali, da bi se naučili lekcij«. Take zamisli nam samo jemljejo moč za spremembe. Primer: če nekdo daje in to izvira iz travmatičnega pogojevanja, ker je bil kot otrok v breme, neljubljen in nezaželen, ne bo doživel, da bi tudi drugi dajali njemu. Ne glede na to, koliko daje, se bo povezal z ljudmi, ki bodo zaradi vibracijskega ujemanja z njim ravnali kot z neljubljenim in nezaželenim otrokom, ki je bil v breme. Če pa človek travme iz otroštva pozdravi, se njegovo vibracijsko ujemanje spremeni in začne se povezovati z ljudmi, ki dajejo tudi njemu in ki so do njega prijazni. Še en pogost primer je nekdo, ki hoče manifestirati bogastvo, ljubezensko zvezo ali uspeh, medtem ko se globoko v sebi čuti neljubljenega in nevrednega. Če so v ozadju vibracijskega ujemanja travme iz otroštva, da ni »nikoli dovolj dober«, gre za Sizifovo delo, če pa se notranje pozdravi in travme sprostijo, se ne bo spremenilo le njegovo obnašanje, temveč predvsem vibracijsko ujemanje, ki pomaga pri manifestiranju. Če to ni dovolj velik razlog, da se notranje pozdravite, potem pa ne vem, kaj je.

Še eno pomembno načelo je **»Energija gre tja, kamor gre pozornost.«** To pomeni, da če je vibracijsko ujemanje prisotno, bo usmerjanje pozornosti, energije in dejanj na en cilj povzročilo, da ga bomo dosegli. Raztresenost ne more ustvariti nič otipljivega. Ljudje, ki pravijo, da imajo mnogo strasti in da se ukvarjajo z vsako malo, v življenju ne pridejo daleč. Izberite si eno strast naenkrat in se je držite. Pri tem je ključnega pomena **potrpežljivost**. V večini primerov traja tri leta, da se pokažejo sadovi dela. Potem je tu še **namen**. Ne glede na

to, ali verjamete, da ste na Zemlji z določenim namenom ali ne – če ga ustvarite in vanj strastno verjamete, boste premikali gore in doživeli »čudežne« manifestacije. Občutek namena nam da neskončen navdih in potrebno energijo, tako kot tudi najbolj izpolnjujočo človeško izkušnjo. Ljudje smo družabna bitja, nagnjena k sočutju in izboljšanju sveta tako za sebe kot za druge. Najbolj zadovoljni boste, če bo vaš namen usmerjen v služenje drugim in planetu. Še en pomemben dejavnik je **perspektiva** in dobra novica je, da si perspektivo izberemo ter da jo lahko kadarkoli spremenimo. Nič hudega ni, če se sem in tja potolažite s prepričanji, ki v vas vzbudijo dobro počutje, npr. da je vsak izziv blagoslov, lekcija ali priložnost za rast (ali karkoli vas že dvigne v težkih situacijah). Samo ne zaspite ponovno in zavedajte se, kaj izberete, da boste mislili, in zakaj.

Isabella meni, da so za izhod iz začaranega kroga reinkarnacije pripravljeni ljudje, ki so s trenutnim življenjem na Zemlji zadovoljni. Tisti, ki hočejo začarani krog rojstva končati zaradi razočaranja s trenutnim življenjem, iščejo način, da bi se izognili nezadovoljstvu in tistemu, česar na Zemlji ne morejo doseči. Isabella pravi, da se razočaranje ne rešuje na tak način. Če vstopimo v dimenzijo posmrtnega življenja z neizpolnjenimi željami, postanemo lahka tarča arhontov, ki nas bodo zvabili nazaj z obljubami boljše izkušnje in višjega namena. Simulacija je fleksibilna in osebna resničnost prilagodljiva. Imamo moč, da določamo stanje bivanja, perspektivo in vibracijsko ujemanje ter tako vplivamo na to, kaj čutimo in manifestiramo. To nam da sposobnost, da ustvarimo mirno in izpolnjujoče življenje zase ter da pomagamo navdihniti druge, da storijo isto; poleg tega imamo dostop do duhovnih vaj, kot sta *Cosmic Cobra Breath* in nočna meditacija, ki omogočajo, da dosežemo prirojeno božanskost.

Počasna pot: Na izbiro imamo sledeče možnosti: lahko ne naredimo nič in se še naprej inkarniramo, lahko treniramo in se začaranega kroga reinkarnacije rešimo, lahko pa izberemo »počasno pot«. Arhontov po smrti žal ne moremo prelisičiti, četudi imamo močan namen, da se ne bomo reinkarnirali. Če se soočimo z upravitelji in se z njimi pogajamo, smo ujeti in ne glede na to, koliko se bomo upirali, nas bodo poslali nazaj. To je funkcija sistema. V knjigi *Autobiography of a Yogi (Avtobiografija jogija)* piše Paramahansa Yogananda o tem, da če živimo po pravilih matrice, traja dva milijona let fizičnih inkarnacij na Zemlji, da dosežemo naslednjo stopnjo »videoigre«. Vzhodne religije ponujajo razsvetljenje kot način za pospešitev procesa, a ti nauki pridejo z veliko zelo »drobnega tiska« – namreč da smo pogojeni, da imamo astralno dimenzijo za dimenzijo osvoboditve, kar pa ne drži. Pogojeni smo, da verjamemo, da nas razsvetljenje osvobodi, vendar o kakšni osvoboditvi je govora? V knjigi piše, da nas razsvetljenje **reši kolesa samsare** (začaranega kroga reinkarnacije) **na Zemlji**. Če sledimo takim naukom, gremo z ene ravni matrice na naslednjo in tega ni nikoli konec. Razsvetljenje na Zemlji tako nima nič opraviti s pobegom iz matrice v celoti. Ljudje, ki so jih pogojili nauki vzhodnih religij, nočejo razumeti, da z razsvetljenjem ne »diplomiramo« iz šole matrice, lahko pa pomeni konec fizičnih reinkarnacij in da postanemo agenti sistema na astralni dimenziji. Ne zaupajte slepo tradicionalnim verskim naukom, ne glede na to, kateri religiji pripadajo, saj sledijo religije skritim agendam. Lahko se ukvarjamo z dihalnimi vajami, krija jogo, meditacijo ali drugimi modalnostmi, ki vodijo k razsvetljenju na Zemlji in ki ni »nedosegljivo«, kot nas prepričujejo. Isabella trdi, da so tradicionalni vzhodni nauki, ki predstavljajo razsvetljenje kot

nekaj, do česar lahko pridejo le ljudje v jamah in samostanih, napačni. Vsak lahko doseže razsvetljenje, če ima le dovolj močan namen. **Vendar če je naš cilj izhod iz začaranega kroga reinkarnacije celotnega konstrukta matrice, vključno z astralno dimenzijo, potem razsvetljenje v tem življenju ne igra nobene vloge.** Lahko smo popolnoma nerazsvetljeni in se naučimo usmeriti dušo v pravo praznino in to bo konec inkarnacij v vseh dimenzijah matrice; lahko pa smo še tako razsvetljeni, pa nas bo potegnilo v sistem ujetosti. Edino, kar šteje, je, kam v trenutku smrti usmerimo dušo. Če ne dosežemo razsvetljenja in gremo skozi svetlobni predor bele barve, ostanemo na Zemlji; če dosežemo razsvetljenje in se ne usmerimo v pravo praznino, nas bo potegnilo na naslednjo stopnjo »igre«, ki se nikoli ne konča. Če se hočemo osvoboditi, mora biti naš cilj izhod iz celotne strukture matrice.

Naučiti se umreti: Kako, ko pride čas, zapustiti telo zavestno, da prekinemo začarani krog reinkarnacije? Smrt ni konec in ko telo umre ter se duša osvobodi bolečine, čustev, misli in teže, ostane zavestna. Kaj duša stori v tem trenutku, je ključnega pomena, saj vpliva na to, ali se bomo ponovno inkarnirali ali ne. Stanje telesa (bolezen, zdravje itd.) in okoliščine smrti (lokacija, položaj telesa) nimajo na to nobenega vpliva. Cilj vaj, ko smo še živi, je, da se seznanimo z gibanjem kot duša v nefizičnem prostoru in da se naučimo usmeriti nefizično obliko, kamor hočemo; tako ne bomo zmedeni, ko se bomo po smrti telesa znašli kot duša. Duša je tisto, kar zapusti matrico, ko gremo v pravo praznino.

Ljudje se ne zavedamo, da odločamo pri načinu, kako bomo zapustili ta svet. Manifestacija okoliščin smrti poteka na enak način kot manifestacija dobrega življenja in lahko jo načrtujemo, vizualiziramo ter se nanjo pripravimo. Če hočemo biti pri manifestaciji smrti proaktivni, se moramo otresti strahu in osredotočiti na način, na katerega hočemo ta svet zapustiti (npr. umreti mirno med spanjem). Strah je eden najmočnejših magnetov, ki povzroči, da se manifestira točno tisto, česar se bojimo. Osho pravi, da je smrti najbolj podobna izkušnja globoke meditacije, ko preneha aktivnost možganov, čustev in telesa. Smrt je zgolj še ena oblika zunajtelesne izkušnje.

Izrednega pomena je, kako v trenutku smrti zapustimo telo, saj to odloča o tem, kam gremo. Če se iz telesa dvignemo počasi, to vodi v astralno dimenzijo matrice. Celoten smisel vaj je v tem, da se telo naučimo zapustiti hitro kot raketa skozi vrh glave, kar je podobno kvantnemu skoku in vodi v pravo praznino. Med nočnimi vajami moramo sedeti zato, ker se telo kvantnemu skoku upira, v trenutku smrti pa je vseeno, v kakšnem položaju je. In ne računajte na to, da vam bodo pri izhodu iz matrice pomagale entitete; če so prisotne entitete, ste v matrici. V pravi praznini ni bitij. Uprite se želji, da bi se po smrti poslovili od ljubljenih oseb ali obiskali prijatelje oz. najljubši kraj, saj vas bodo ujeli upravitelji. Priporoča se, da se na odhod zavestno pripravite, da prekinete čustvene pogodbe in opustite navezanost na zemeljske stvari. Če se po smrti znajdete v plasti okrog Zemlje, niste zapustili matrice in od tam kvantni skok v pravo praznino ni več mogoč. **Edina priložnost za kvantni skok iz matrice je v trenutku, ko duša zapusti telo.** Tudi če umrete nenadoma ali med spanjem, duša ve, kdaj bo telo preminulo. **Kvanti skok v pravo praznino v trenutku smrti je edini način, da zapustite matrico v celoti in da se vanjo nehati inkarnirati.**

Dokončen pobeg: Če ste navezani na zemeljske izkušnje, kraje, ljubljene osebe in ljudi ter hrepenite po tem, da bi nadaljevali z življenjem na Zemlji, imate možnost, da ostanete in se ponovno inkarnirate. Za to ni treba storiti nič, saj je proces avtomatičen. Po smrti boste srečali upravitelje, sledil bo pregled življenja in potem naslednja inkarnacija. Navadno se duša ne inkarnira ponovno takoj, saj je čas med vrnitvami v drugo fizično življenje fleksibilen; nekatere duše se na astralni dimenziji spočijejo in na Zemlji lahko preteče več let, preden se reinkarnirajo. Občutek časa na astralni dimenziji ni isti kot na Zemlji, kjer se zdi, da teče hitreje. Povprečen čas med inkarnacijami je tri leta, tisti, ki umrejo mladi (npr. v prometni nesreči), pa se navadno kmalu vrnejo k isti družini kot drug otrok. Če hočete po smrti srečati »duhovne voditelje«, mojstre, sijoča bitja, učitelje ali »umrle ljubljene osebe«, pojdite skozi svetlobni predor bele barve v dimenzijo posmrtnega življenja, kjer boste doživeli **predstavitev** vsega, po čemer hrepenite. Če hočete postati »duhovni voditelji« in agenti matrice, dosežite razsvetljenje v tem življenju in premaknili se boste na naslednjo stopnjo »igre«, ki se na astralni dimenziji nadaljuje v neskončnost. Če pa hočete, da se duša vrne tja, od kjer izvira, morate neumorno vaditi, dokler ste živi. Vaje prebudijo kundalini, ki je »gorivo« za dušo in ki jo s kvantnim skokom izstreli iz celotne matrice. Vadimo tukaj in sedaj, ko imamo telo, a vaje so namenjene duši – duši hočemo pokazati, kam naj gre ob smrti. To ponavljamo, dokler ne postane nekaj naravnega in znanega, tako da ni mogoče, da bi dušo prevarali ali zmedli. A za to so potrebni čas, disciplina, koncentracija in potrpljenje. Časa imate dovolj, saj če niste na smrtni postelji, je pred vami še več mesecev ali let življenja. Ne odlašajte, a se tudi ne obremenjujte s tem, kako dolgo bo trajalo. Začnite z vajami in delajte jih vsako noč – naj postanejo rutina. Vaje niso opravek ali »stranski projekt«, temveč najpomembnejša stvar v življenju, saj vodijo v osvoboditev duše. Kaj je še bolj pomembnega?

In potem se zgodi. Prava praznina, ki se je ne da opisati z besedami. Čisto zavedanje. Ne občutimo ljubezni, temveč postanemo ljubezen; ne dobimo znanja, temveč smo znanje; nismo božanski in svobodni, temveč esenca božanskosti in svobode. Ko gremo v pravo praznino, gremo mimo vseh izbir, oblike in struktur – preprosto smo. Ena izkušnja prave praznine in naše življenje se za vedno spremeni. Če to pogosto ponavljamo, izgubimo strah pred smrtjo in mahinacije matrice nad nami izgubijo moč; zemeljskih želja in navezanosti ni treba opustiti, temveč odpadejo same od sebe. Če se rešite navezanosti na zemeljske stvari, je ne skušajte ponovno razviti, saj ni za pobeg iz matrice nič boljše kot nenavezanost. Če pride do tega, boste pozabili, kaj pomeni biti osamljen in življenje bo postalo lažje. Še vedno boste imeli radi družino in skrb za prijatelje, znebili pa se boste hrepenenja po njih in čustvene navezanosti nanje.

Kaj je prava praznina? Polje vsega in ničesar, stanje prvobitne vseprisotnosti, čiste zavesti. Je struktura duše, božanskost esence; nekaj, kar duša takoj prepozna kot izvor in prvobitni dom. Je konec matric, vseh oblik ujetosti in reinkarnacij. Je esenca božanskosti, ljubezni in svobode. Gre za dimenzijo, ki ustvarja in ohranja svetove. Če boste hoteli v pravi praznini ponovno privzeti kakršnokoli obliko, se bo del vas umaknil iz tega polja v izkušnjo, ki si jo boste zaželeli. Izkušnjo boste lahko izbrali brez kakršnegakoli vsiljevanja nadzornega mehanizma, simulacije ali sistema ujetosti, temveč bo šlo za izbiro osvobodjene in suverene duše, ki se bo sama odločila, kaj hoče izkusiti. Je vse skupaj vredno? Odločite se sami.

NADALJNI VIRI

- <https://www.youtube.com/@IsabellaGreene/videos>
- <https://mega.nz/folder/CIIHSZ5K#ku78qxlhsNA-VXkhiYkQCQ>
- <https://www.facebook.com/groups/686404620141585>
- <https://www.thevoidacademy.net/>

